

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐

EXCISE ACT B.E. 2560 (2017)

กรมสรรพสามิต

Excise Department

คำนำ

จากสภาพการณ์ทางการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) ในปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง ทำให้ประเทศไทยต้องปรับตัวในด้านต่าง ๆ ให้มีความพร้อมในการแข่งขัน การปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัย โปร่งใส และเป็นสากล เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน กรมสรรพสามิตจึงได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี ซึ่งเดิมมีอยู่ 7 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 พระราชบัญญัติไฟฟ้ พุทธศักราช 2486 พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. 2527 ให้เป็นฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2560

ประเทศไทยเป็นสมาชิกของสมาคมโลกและประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งประเทศสมาชิกรวมทั้งประเทศไทยมีพันธผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ และข้อตกลงทางการค้าต่าง ๆ ดังนั้น การสื่อสารให้ประเทศสมาชิกให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์กฎหมายไทย จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

เพื่อเป็นการเผยแพร่ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ให้เป็นที่รับรู้อย่างแพร่หลายในระดับสากล กรมสรรพสามิตจึงได้มอบหมายให้สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดำเนินการแปลพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 เป็นภาษาอังกฤษ โดยนำเสนอในรูปแบบการเปรียบเทียบกับเนื้อหาภาษาไทย

กรมสรรพสามิตหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือ “คำแปลพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต” นี้ จะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่เนื้อหาสาระของกฎหมายดังกล่าวให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการจากต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนหรือประสงค์จะเข้ามาลงทุนและประกอบธุรกิจในประเทศไทยรวมถึงผู้ที่สนใจ ให้รับรู้กันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของภาครัฐในการบริหารการจัดเก็บภาษี และเพื่อความสะดวกและความเข้าใจที่ถูกต้องของภาคเอกชน

นายสมชาย พูลสวัสดิ์

อธิบดีกรมสรรพสามิต

Preface

Thailand has been compelled to implement changes in various areas to prepare itself for the rigorous competition existing in international trade at present. There is a pressing need for improvements in Thai law which modernize it, render it transparent and allow it to meet international standards. As such, the Excise Department has initiated amendments to laws relating to tax collection by merging the initial 7 of such acts, which include the Excise Tax Act B.E. 2527 (1984), the Excise Tariff Act B.E. 2527 (1984), the Liquor Act B.E. 2493 (1950), the Tobacco Act B.E. 2509 (1966), the Playing Cards Act B.E. 2486 (1943), the Allocation of Excise Tax Act B.E. 2527 (1984) and the Allocation of Liquor Tax Act B.E. 2527 (1984), into the Excise Tax Act B.E. 2560 (2017), which will enter into force on September 16, 2017.

Thailand is a member of the global community and the ASEAN Economic Community. Member states, including Thailand, are under the obligation to comply with international trade rules and various international trade agreements. Thus, it is essential that the laws of Thailand are communicated to member states in an understandable manner.

In order to disseminate the Excise Tax Act B.E. 2560 (2017) internationally, the Excise Department has entrusted the Thammasat University Research and Consultancy Institute with the task of translating the Excise Tax Act B.E. 2560 (2017) into English. Such translation is presented in comparison to the Thai original.

The Excise Department sincerely hopes that this “Translated Excise Tax Act B.E. 2560 (2017)” will become the central source from which information concerning such law spreads to different institutions both in the private and public sector and, in particular, to foreign operators who have invested in or wish to invest in and operate a business in Thailand and other interested persons. This translation is intended to benefit the public sector in managing the collection of taxes and to facilitate and ensure the correct understanding of the private sector.

Mr. Somchai Poolsavasdi
Director-General of the Excise Department

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑ - ๕)	2
หมวด ๑ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต	
ส่วนที่ ๑ บททั่วไป (มาตรา ๖ - ๑๕)	12
ส่วนที่ ๒ การเสียภาษีสรรพสามิต (มาตรา ๑๖ - ๓๑)	20
ส่วนที่ ๓ การจดทะเบียนสรรพสามิต (มาตรา ๓๒ - ๓๙)	34
ส่วนที่ ๔ คลังสินค้าทัณฑ์บน (มาตรา ๔๐ - ๕๓)	40
ส่วนที่ ๕ การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี (มาตรา ๕๔ - ๖๓)	46
ส่วนที่ ๖ แสตมป์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี (มาตรา ๖๔ - ๘๕)	52
ส่วนที่ ๗ การประเมินและการวางประกันค่าภาษี (มาตรา ๘๖ - ๙๒)	62
ส่วนที่ ๘ การอุทธรณ์การประเมินภาษี (มาตรา ๙๓ - ๑๐๑)	66
ส่วนที่ ๙ การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี (มาตรา ๑๐๒ - ๑๑๗)	72
ส่วนที่ ๑๐ บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ (มาตรา ๑๑๘ - ๑๒๒)	82
ส่วนที่ ๑๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๑๒๓ - ๑๓๕)	86
ส่วนที่ ๑๒ การเปรียบเทียบคดี (มาตรา ๑๓๖ - ๑๓๙)	92
ส่วนที่ ๑๓ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม (มาตรา ๑๔๐ - ๑๔๒)	96
ส่วนที่ ๑๔ การบังคับชำระภาษีค้าง (มาตรา ๑๔๓ - ๑๔๙)	98
ส่วนที่ ๑๕ การจัดเก็บเงินภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๑๕๐ - ๑๕๑)	103
หมวด ๒ ใบอนุญาตสำหรับสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ	
ส่วนที่ ๑ สุรา (มาตรา ๑๕๒ - ๑๕๘)	104
ส่วนที่ ๒ ยาสูบ (มาตรา ๑๕๙ - ๑๖๙)	110
ส่วนที่ ๓ ไฟ (มาตรา ๑๗๐ - ๑๗๗)	116
ส่วนที่ ๔ การแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงสถานที่ และการโอนใบอนุญาต (มาตรา ๑๗๘ - ๑๘๐)	120
ส่วนที่ ๕ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา ๑๘๑ - ๑๘๓)	122
หมวด ๓ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๑๘๔ - ๒๐๘)	124
บทเฉพาะกาล (มาตรา ๒๐๙ - ๒๑๓)	136
อัตราค่าธรรมเนียม	142
บัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต	146

Table of content

	Page
Excise Act B.E. 2560 (2017) (Section 1 – 5)	3
Chapter I Collection of Excise	
Part I General Provision (Section 6 – 15)	13
Part II Excise Tax Payment (Section 16 – 31)	21
Part III Excise Registration (Section 32 – 39)	35
Part IV Bonded Warehouse Section 40 – 53)	41
Part V Excise Filing and Payment (Section 54 – 63)	47
Part VI Excise Stamps and Excise Paid Marks (Section 64 – 85)	53
Part VII Excise Assessment and Securities (Section 86 – 92)	63
Part VIII Appeal against Excise Assessment (Section 93 – 101)	67
Part IX Excise Exemption, Abatement, Reduction and Return (Section 102 – 117)	73
Part X Account, Evidence and Practice (Section 118 – 122)	83
Part XI Competent Officials (Section 123 – 135)	87
Part XII Settlement of Crime (Section 136 – 139)	93
Part XIII Penalties and Surcharges (Section 140 – 142)	97
Part XIV Enforcement of Outstanding Excise (Section 143 – 149)	99
Part XV Additional Excise for Local Government (Section 150 – 151)	103
Chapter II Licenses for Liquor, Tobacco and Playing Card	
Part I Liquor (Section 152 – 158)	105
Part II Tobacco (Section 159 – 169)	111
Part III Playing Card (Section 170 – 177)	117
Part IV Exhibition of License, Change of Facility and Transfer of License (Section 178 – 180)	121
Part V Suspension and Revocation of License (Section 181 – 183)	123
Chapter III Penalties (Section 184 – 208)	125
Transitory Provision (Section 209 – 213)	137
Fee Rates Schedule	143
Excise Tariff Rate Schedule	147

พระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
ว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติ
บัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
- พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
- พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓
- พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔
- พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕
- พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖

English Translation of the Excise Act B.E. 2560 (2017)

**EXCISE
ACT,
B.E. 2560 (2017)**

HIS MAJESTY THE KING MAHA VAJIRALONGKORN BODINDRADEBAYAVARANGKUN

Given on the 18th Day of March B.E. 2560;

Being the 2nd Year of the Present Reign.

His Majesty King Maha Vajiralongkorn Bodindradebayavarangkun is graciously pleased to proclaim that:

Whereas it is expedient to promulgate the excise code;

Be it, therefore, enacted by the King, by and with the advice and consent of the National Legislative Assembly, as follows:

Section 1. This Act is called the “Excise Act, B.E. 2560 (2017)”

Section 2. This Act shall come into force one hundred and eighty days of the following day of the its publication in the Government Gazette.

Section 3. The followings shall be repealed:

- (1) Excise Act, B.E. 2527 (1984);
- (2) Excise Act (No. 2), B.E. 2534 (1991);
- (3) Excise Act (No. 3), B.E. 2543 (2000);
- (4) Excise Act (No. 4), B.E. 2544 (2001);
- (5) Excise Act (No. 5), B.E. 2545 (2002);
- (6) Emergency Decree Amending the Excise Act, B.E.2527 (1984), B.E. 2546 (2003)

DISCLAIMER : This English version is a translation of the original in Thai for information purposes only. In case of a discrepancy, the Thai original will prevail.

4 | พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐

(๗) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

(๘) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๒๗

(๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙

(๑๐) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑๑) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๒) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๑๔) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๑๕) พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

(๑๖) พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสสุรา พ.ศ. ๒๕๒๗

(๑๗) พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓

(๑๘) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

(๑๙) พระราชกำหนดสุรา พ.ศ. ๒๕๐๑

(๒๐) พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดสุรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๑

(๒๑) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๐

(๒๒) พระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

(๒๓) พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ๒๕๑๓

(๒๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

(๒๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒๖) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒๗) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

- (7) Excise Tariff Act, B.E. 2527 (1984);
- (8) Emergency Decree Amending the Excise Tariff Act, B.E. 2527 (1984) , B.E. 2527 (1984);
- (9) Emergency Decree Amending the Excise Tariff Act, B.E. 2527 (1984) (No. 2), B.E. 2529 (1986);
- (10) Emergency Decree Amending the Excise Tariff Act, B.E. 2527 (1984) (No. 3), B.E. 2533 (1990);
- (11) Excise Tariff Act (No. 2), B.E. 2534 (1991);
- (12) Excise Tariff Act (No. 3), B.E. 2534 (1991);
- (13) Emergency Decree Amending the Excise Tariff Act, B.E. 2527 (1984) (No. 4), B.E. 2546 (2003);
- (14) Emergency Decree Amending the Excise Tariff Act, B.E. 2527 (1984) (No. 5), B.E. 2552 (2009);
- (15) Excise Tax Revenue Allocation Act, B.E. 2527 (1984);
- (16) Liquor Tax Revenue Allocation Act, B.E. 2527 (1984).
- (17) Liquor Act, B.E. 2493 (1950);
- (18) Liquor Act (No. 2), B.E. 2497 (1954);
- (19) Emergency Decree on Liquor, B.E. 2501 (1958);
- (20) Act Approving Emergency Decree on Liquor, B.E. 2501 (1958), B.E. 2501 (1958);
- (21) Liquor Act (No. 3), B.E. 2510 (1967);
- (22) Emergency Decree on Liquor (No. 2), B.E. 2513 (1970);
- (23) Act Approving Emergency Decree on Liquor (No. 2), B.E. 2513 (1970), B.E. 2513 (1970);
- (24) Notification of the Revolutionary Council No. 175, dated 14th January B.E. 2515 (1972);
- (25) Notification of the Revolutionary Council No. 338, dated 13th December B.E. 2515 (1972);
- (26) Emergency Decree Amending the Liquor Act, B.E. 2493 (1950) (No. 3), B.E. 2521 (1978);
- (27) Liquor Act (No. 4), B.E. 2521 (1978);

- (๒๘) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๒๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓
- (๓๐) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕
- (๓๑) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๘
- (๓๒) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๓๓) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๓๔) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๕๖

- (๓๕) พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙
- (๓๖) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑
- (๓๗) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒
- (๓๘) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๓๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๒๓
- (๔๐) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓
- (๔๑) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๔๒) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๔๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

- (๔๔) พระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๔๕) พระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๔๖) พระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

- (28) Liquor Act (No. 5), B.E. 2521 (1978);
- (29) Emergency Decree Amending the Liquor Act, B.E. 2493 (1950) (No. 4), B.E. 2523 (1980);
- (30) Emergency Decree Amending the Liquor Act, B.E. 2493 (1950) (No. 5), B.E. 2525 (1982);
- (31) Emergency Decree Amending the Liquor Act, B.E. 2493 (1950) (No. 6), B.E. 2528 (1985);
- (32) Liquor Act (No. 6), B.E. 2534 (1991);
- (33) Liquor Act (No. 7), B.E. 2534 (1991);
- (34) Emergency Decree Amending the Liquor Act, B.E. 2493 (1950) (No. 7), B.E. 2556 (2013);
- (35) Tobacco Act, B.E. 2509 (1966);
- (36) Tobacco Act (No. 2), B.E. 2511 (1968);
- (37) Tobacco Act (No. 3), B.E. 2512 (1969);
- (38) Tobacco Act (No. 4), B.E. 2521 (1978);
- (39) Emergency Decree Amending the Tobacco Act, B.E. 2509 (1966), B.E. 2523 (1980);
- (40) Tobacco Act (No. 5), B.E. 2523 (1980);
- (41) Tobacco Act (No. 6), B.E. 2534 (1991);
- (42) Tobacco Act (No. 7), B.E. 2534 (1991);
- (43) Emergency Decree Amending the Tobacco Act, B.E. 2509 (1966), (No. 2), B.E. 2552 (2009);
- (44) Playing Card Act, B.E. 2486 (1943);
- (45) Playing Card Act (No. 2), B.E. 2505 (1962);
- (46) Playing Card Act (No. 3), B.E. 2534 (1991);

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีสรรพสามิตที่เรียกเก็บจากสินค้าและบริการตามพระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งซึ่งผลิตหรือนำเข้าและระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้

“บริการ” หมายความว่า การให้บริการในทางธุรกิจในสถานบริการตามที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้

“ราคาขายปลีกแนะนำ” หมายความว่า ราคาขายปลีกแนะนำที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือนำเข้าประสงค์ให้เป็นราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไป

“รายรับ” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ ที่อาจคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับหรือพึงได้รับเนื่องจากการให้บริการ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ประกอบ ปรับปรุง แปรรูป หรือแปรสภาพสินค้าหรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แต่มิให้หมายความรวมถึง

(๑) การประดิษฐ์ค้นคว้าที่มีได้ทำขึ้นเพื่อขาย

(๒) การผลิตยาสูบจำนวนไม่เกินห้าร้อยกรัมหรือยาสูบประเภทยาเส้นจำนวนไม่เกินหนึ่งกิโลกรัมเพื่อบริโภคเอง

(๓) การเปลี่ยนแปลงสุราโดยนำน้ำสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือวัตถุดิบใดเจือปนลงในสุราเพื่อบริโภคเอง หรือในกรณีที่ผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงเพื่อดื่มในขณะนั้น

(๔) การดัดแปลงโดยผู้ดัดแปลงที่มีได้ประกอบกิจการเป็นธุรกิจ

“นำเข้า” หมายความว่า นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรซึ่งสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

“ดัดแปลง” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อรถยนต์กระบะหรือสิ่งใด ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นรถยนต์นั่งหรือเป็นรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน โดยผู้กระทำมิใช่ผู้ประกอบการรถยนต์

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้า รวมตลอดทั้งบริเวณแห่งสถานที่นั้น

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้านบริการ และให้หมายความรวมถึงสำนักงานใหญ่ที่จัดตั้งขึ้นในการประกอบกิจการในกรณีที่ไม่ว่ากำหนดสถานที่ให้บริการได้แน่นอน

Section 4. In this Act:

“Tax” means excise tax levied on goods and services under this Act;

“Goods” means things which are produced or imported as prescribed in the Excise Tariff Schedule attached to this Act;

“Service” means services provided in a service facility as prescribed in the Excise Tariff Schedule attached to this Act;

“Suggested Retail Price” means a suggested retail price intended by an industrialist or importer as a sale price for consumers in general;

“Revenue” means money, property, remuneration or other benefits calculatable into a money which is obtained or obtainable in consequence of the provision of service;

“Manufacture” means to make, assembly, improve, process or transform the goods or to carry out any particular act for the purpose of bringing into being the goods by any means what so ever, do whatever act for goods, but shall not include:

(1) An invention or research which is not carried out for sale;

(2) Production of tobacco in the quantity not exceeding five hundred grammes or sliced tobacco in the quantity not exceeding one kilogramme, for self consumption;

(3) the alteration of a liquor by mixing it into another liquor, water or a liquid or any other substance for self-consumption or where the purchaser make a request for the alteration for drinking a purpose at that particular time;

(4) Modification by a modifier who does not carry it out for business.

“Import” means importation of goods specified under this Act into the Kingdom under the law on customs;

“Modification” means any performance on a pick up car or any thing which item prescribed in the Ministerial Regulations deemed to be a personal car or a transport car with no more than ten seats by a person who is not an automobile industry operator;

“Factory” means the place where goods are manufactured and includes the vicinity of such place;

“Service facility” means the facility for provision of service for a commercial purpose. This includes a principle office which is established in conducting such business where a service facility cannot be determined;

“สถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย” หมายความว่า สถานที่ใช้สำหรับแสดงรถยนต์เพื่อขายของผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

“คลังสินค้าทัณฑ์บน” หมายความว่า สถานที่นอกโรงอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้เป็นที่พักสินค้าได้โดยไม่ต้องเสียภาษี

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เจ้าของโรงอุตสาหกรรม และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงอุตสาหกรรมด้วย

“ผู้ประกอบการสถานบริการ” หมายความว่า เจ้าของสถานบริการ และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานบริการด้วย

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้นำของเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“ผู้ดัดแปลง” ให้หมายความรวมถึงผู้ที่จ้างหรือจัดให้ผู้อื่นทำการดัดแปลงด้วย

“เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน” ให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของคลังสินค้าทัณฑ์บนด้วย

“เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“เขตประกอบการเสรี” หมายความว่า เขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“แสดมภ์สรรพสามิต” หมายความว่า แสดมภ์ที่รัฐบาลทำหรือจัดให้มีขึ้นเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมายแสดงการเสียภาษี” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้แสดงการเสียภาษีแทนแสดมภ์สรรพสามิต

“เจ้าพนักงานสรรพสามิต” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกรมสรรพสามิต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงการคลังหรือบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“Sales car showcase” means a place used by an industrialist with permission of the Director-General to display cars for sales;

“Bonded warehouse” means any place outside the factory permitted under this Act to be used as a warehouse without paying excise;

“Industrialist” means the owner or manager or any person who is responsible for the operation of factory;

“Service provider” means the owner or manager or any person who is accountable for the operation of service facility;

“Importer” means an importer of things under the law on custom;

“Modifier” shall also include the person who engages or causes another person to perform the modification;

“Owner of bonded warehouse” shall also include the manager or any person who is responsible for the operation of bonded warehouse;

“Free zone” means a free zone under the law on customs,

“Free-trade zone” means a free-trade zone under the law of the Industrial Estate Authority of Thailand;

“Excise stamp” means a stamp produced or provided by the government for the purpose of excise collection under this Act;

“Excise paid mark” means a sign procured the payment of excise in lieu of excise stamp;

“Excise official” means a civil servant attached to the Excise Department;

“Competent official” means an excise official or any other person appointed by the Minister for the execution of this Act;

“Director-General” means the Director-General of the Excise Department;

“Minister” means the Minister having charge and control of the execution of this Act.

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิธีการคำนวณปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าเพื่อเสียภาษี
- (๒) การบรรจุภาชนะ ชนิด และลักษณะของภาชนะ การระบุข้อความหรือเครื่องหมายบนภาชนะ และการแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาชนะ
- (๓) การเก็บและการขนย้ายสินค้า
- (๔) การเก็บ การขนย้าย และการใช้วัตถุติด เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า
- (๕) การประกอบกิจการสถานบริการ

มาตรา ๗ ให้อธิบดีมีอำนาจตีความประเภหสินค้าและบริการตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การตีความตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและมีให้มีผลย้อนหลัง

Section 5. The Minister of Finance shall have charge and control of this Act and have the power to appoint the competent officials and issue Ministerial Regulations prescribing fee rates and excise tariff not exceeding the prescribed in the Excise Tariff Schedule attached to this Act or, exempting fees or prescribing other matters or issuing Notifications in the execution of this Act.

Ministerial Regulations shall come into force upon its publication in the Government Gazette.

Chapter I
Collection of Excise

Part I
General Provision

Section 6. The Director-General shall have power to issue regulations on the following matters:

- (1) Procedures for calculating volume or value of goods for excise purposes;
- (2) Procedures for containing, type and descriptions of containers, labelling texts or marks on the container, and presenting volume of goods in the container;
- (3) Storage and relocation of goods;
- (4) Storage, relocation and exploitation of raw materials, machines and equipment used for production of goods;
- (5) Operation of a service facility

Section 7. The Director-General shall have power to determine types of goods and service stated in the Excise Tariff Schedule attached to this Act, by publication in the Government Gazette.

The determination under paragraph one shall be made in accordance with the rules prescribed in the Notification of the Minister shall not have any retrospective effects.

มาตรา ๘ กำหนดเวลาการยื่นแบบรายการภาษี การเสียภาษี การอุทธรณ์ หรือการแจ้งต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ อธิบดีจะอนุญาตให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเป็นการทั่วไปที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไม่อาจปฏิบัติภายในกำหนดเวลาตามพระราชบัญญัตินี้ได้ อธิบดีจะประกาศขยายกำหนดเวลาออกไปตามสมควรจนกว่าเหตุดังกล่าวจะหมดสิ้นไปก็ได้ และเมื่อได้ขยายกำหนดเวลาออกไปแล้ว ให้ถือว่ากำหนดเวลาที่ขยายออกไปนั้นเป็นกำหนดเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนหรือขยายกำหนดเวลาของอธิบดีตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกี่ยวกับการเสียภาษี หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีหรือสรรพสามิตพื้นที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ในการจัดเก็บอากรศุลกากร

Section 8. A period of time fixed for submission of a tax return, tax payment, an appeal or a notification as provided in this Act may be permitted by the Director-General to be postponed as may be needed in a particular case if the person who is bound to comply with such period of time has a necessary cause preventing compliance therewith.

In the case where there occurs a generally necessary cause preventing the person who is bound to comply with this Act from performing an act within a period of time under this Act, the Director-General may, by Notification, grant an extension of the period of time as is reasonable until such cause ceases to exist and, upon extension thereof, the extended period of time shall be deemed to be the period of time provided under this Act.

The rules and conditions for the postponement or extension of periods of time by the Director-General under paragraph one and paragraph two shall be as prescribed in the Notification of the Minister.

Section 9. If any accounts, documents and evidence related to the payment of excise tax or the execution of this Act are made in a foreign language, the Director-General or Chief Excise Office of a Regional Official have power to order the industrialist or the importer to translate them into Thai and to submit the translation within such period of time as may be deemed appropriate.

Section 10. If the conversion of foreign currency into Thai currency is required for the execution of this Act, the exchange rate for the collection of customs duty shall apply.

มาตรา ๑๑ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีการในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน โรงอุตสาหกรรม ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้น หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้น หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีการในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือนั้นแล้ว

มาตรา ๑๒ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเข้าไปในสถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อทำการตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร

การเข้าไปเพื่อทำการตามวรรคหนึ่ง ต้องทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการนั้น เว้นแต่การตรวจค้น ยึด หรืออายัดในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บุคคลใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ จะต้องเสียค่าทำการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง

Section 11. A summon letter, an excise notice or any letter to be sent to any person for the execution of this Act shall be made by registered mail requiring acknowledged of receipt thereof or sent by excise official at the domicile or office of the recipient between sunrise and sunset or during the office hours of such person. If the recipient is not found at the domicile or office, it may be sent to any person who is *sui juris* and staying or working at the residence or the office which appears to belong to such recipient.

If the service of the writing may not be made in according with methods under paragraph one, it shall be exhibited at a conspicuous place at such recipient's office, factory, domicile or residence or to publish such sending briefly in the newspaper regularly distributed in the locality or by any other method as prescribed in the Notification of the Director-General.

The recipient shall be deemed to receive such letter upon the completion of sending procedure under paragraph one or two.

Section 12. Where there is a reasonable cause to believe that tax evasion has occurred, the Director-General shall have the power to enter into, or order in writing the excise assessment official or the excise official to enter into any place or vehicle for the purpose of searching, seize or attaching any account, document or other evidence related to, or presumed to be connected with tax payable throughout the Kingdom.

The exercise of powers under paragraph one shall be made between sunrise and sunset or during the office hours of such operator. Where such search, seizure or attachment during such time has not be completed, the action may be continued thereafter.

Section 13. If a person requests a competent official or an excise official to perform his duty under this Act on public holiday, after official hours or at the site other than work place of such official irrespective of whether within out after official hours shall have to pay extra charge to such official at the rate as prescribed by the Ministerial Regulation and shall also be responsible for actual travel expenses to such official.

มาตรา ๑๔ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตอยู่ประจำโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้า
ทัณฑ์บน เพื่อควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนให้
เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่เจ้า
พนักงานสรรพสามิตในการปฏิบัติการตามหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการแจ้งวันเวลาทำการ
ตามปกติ และวันเวลาหยุดทำการของโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ ให้อธิบดีทราบ
เป็นหนังสือก่อนวันเริ่มผลิตสินค้า วันเริ่มนำเข้าสินค้า หรือวันเริ่มให้บริการ และถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลง
กำหนดวันเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้อธิบดีทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันก่อนวันที่จะมีการ
เปลี่ยนแปลง

ถ้าโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการตามวรรคหนึ่งต้องเพิ่มเวลาทำการโดย
เร่งด่วนหรือต้องหยุดงานเพราะเหตุจำเป็น ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถาน
บริการแจ้งให้อธิบดีทราบโดยมิชักช้า

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการไม่
สามารถแจ้งได้ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติได้

Section 14. The Director-General shall have the power to assign an excise official to conduct control and examination of the performance of the industrial entrepreneur or the owner of bonded warehouse at the factory or bonded warehouse to be in accordance with the provisions of this Act.

The industrial entrepreneur or the owner of bonded warehouse shall facilitate the excise official for the performance of his duties under paragraph one.

Section 15. The industrialist, importer or service provider of a service facility must inform the Director-General of their working hours and holidays of the factory, work place, or service facility before the start date of production, import, or services providing. The Director-General must be informed of any change of the informed times three days before the new time.

Where the factory, work place, or service facility under paragraph one requires additional time urgently or reasonably requires a pause, the industrialist, importer, or service provider of a service facility must inform the Director-General of such requirement without delay.

Where, out of necessity, the industrialist, importer, or service provider of a service facility cannot notify the Director-General by the time set under paragraph one and paragraph two, the Director-General has discretionary power to defer it.

ส่วนที่ ๒ การเสียภาษีสรรพสามิต

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ หรือผู้อื่นที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าหรือตามปริมาณของสินค้าหรือบริการ หรือทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณของสินค้าหรือบริการนั้น ไม่เกินอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๐ ในกรณีการเสียภาษีตามมูลค่านั้น ให้ถือมูลค่าดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้า ให้ถือตามราคาขายปลีกแนะนำ โดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

ราคาขายปลีกแนะนำให้พิจารณาจากต้นทุนการผลิต ค่าบริหารจัดการ และกำไรมาตรฐาน ซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไปรายสุดท้ายในตลาดปกติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ราคาขายปลีกแนะนำไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หรือไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือไม่สามารถกำหนดราคาตามวรรคสองได้ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศราคาขายปลีกแนะนำ เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขายหรือราคานำเข้า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำของสถานบริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

Part II
Excise Tax Payment

Section 16. The industrialist, importer, service provider or other person shaving excise burden under this Act shall have the duty to pay excise upon ad valorem duty or specific duty of goods or service or ad valorem duty and specific duty of goods or service no more than the rate which is specified by the schedule hereto attached and which applies at the time the excise liability arose.

Section 17. Subject to section 22 paragraph one, section 23 paragraph one, section 29 and section 30, the calculation of excise upon ad valorem basis shall be regarded to the following values:

(1) In case of goods reference shall be made to the suggested retail price, excluding the value added tax.

The suggested retail price shall be considered from the costs of production, management costs and standard profits which should not be below the price paid by the last general consumer in a normal market shall be taken into consideration in accordance with the rules and procedure prescribed by the Ministerial Regulations.

If the suggested retail price is impractical or inconsistent with the market mechanism, or is undetermined, the Director-General shall have the power to announce the suggested retail price for the purpose of excise calculation. It shall be based on the sales price or import price in accordance with the rules and procedure prescribed by the Ministerial Regulations.

(2) In case of service, the revenue of service facility.

For the purpose of excise collection, the Director-General shall have the power to determine the minimum threshold of revenue of service facility in accordance with the rules and procedure prescribed by the Ministerial Regulations.

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าที่ใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้า แจ้งราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำที่แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าแจ้งเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามความในมาตรานี้ได้ ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าที่ใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๑๗ (๒) ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บในการประกอบกิจการ ต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแจ้งเปลี่ยนแปลงราคาต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามปริมาณนั้น ให้ถือตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิหรือตามปริมาณสุทธิของสินค้านั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีสินค้าประเภทอาหารที่บรรจุภาชนะโดยมีของเหลวหล่อเลี้ยงด้วย เพื่อประโยชน์ในการถนอมอาหาร น้ำหนักที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณภาษี ให้ถือเอาน้ำหนักแห้งสินค้า รวมทั้งของเหลวที่บรรจุในภาชนะนั้น

(๒) ในกรณีสินค้าที่บรรจุในหีบห่อหรือภาชนะใดเพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อหรือภาชนะ และมีเครื่องหมายหรือป้ายแสดงปริมาณแห้งสินค้าติดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะนั้น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี อธิบดีจะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้นบรรจุสินค้าตามปริมาณที่แสดงไว้ก็ได้

Section 18. For the purpose of determining the value for excise calculation under section 17 (1), the industrialist or importer informs the Director-General of the suggested retail price and its structure in accordance with the rules, procedure and condition prescribed in the Notification of the Director-General.

In the event of change of the suggested retail price as informed under paragraph one, the industrialist or importer shall inform the Director-General of the change of the suggested retail price and its structure in accordance with the rules, procedure and condition prescribed in the Notification of the Director-General.

The Director-General has the power to relax the imposition under this provision if the importer imports goods to be used as samples or not for a commercial purpose. This shall however accord with the rules, procedure and condition prescribed in the Notification of the Director-General with approval of the Minister.

Section 19. For the purpose of determining the value for excise calculation under section 17 (2), the service provider of service facility informs the Director-General of the service price. This shall however accord with the rules and procedure prescribed in the Notification of the Director-General.

In the event of change of the price as informed under paragraph one, service provider of service facility shall inform the Director-General of such change in accordance with the rules and procedure prescribed in the Notification of the Director-General.

Section 20. The calculation of excise on goods on a specific basis shall be calculated by net weight or volume per unit of such goods except that:

(1) In case of goods which is food contained in the container altogether with any kind of liquid for a preservation purpose, weight for excise calculation is weight of such goods together with liquid contained in each container;

(2) In case of goods packed in any parcel or package for sale as the whole parcel or package and sign or label showing volume of goods displayed on the parcel or package, the Director-General may, for excise collection purpose, deem that such parcel or package contains goods with the volume as shown on the sign or label.

มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๓ วรรคสอง และมาตรา ๒๔ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี มีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

(ก) ถ้าสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี และถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรมก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

(ข) ถ้าสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีนั้น เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง และถ้าบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๒) ในกรณีสินค้านำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้านำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีนั้น และถ้าผู้นำเข้าหรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี แล้วแต่กรณี

Section 21. Subject to section 22 paragraph two, section 23 paragraph two and section 24, the excise burden begins as described below.

(1) In case of product manufactured within the Kingdom:

(a) If the goods is still in factory, the excise burden begins when such goods is taken from factory; except that such goods is taken from the factory to be maintained in a bonded warehouse or a bonded warehouse under the law on customs or free zone, or free-trade zone. If the industrialist or any person consumes such goods within the factory, it shall be deemed that such goods is taken from factory.

(b) If the goods is maintained in a bonded warehouse or a bonded warehouse under the law on customs or free zone, or free-trade zone the excise burden begins when such goods is taken of the aforesaid warehouse; provided that, such goods is taken from the aforesaid warehouse to be maintained at another warehouse. If any person consumes such goods within the aforesaid warehouse, it shall be deemed that such goods is taken from the aforesaid warehouse.

In the case where the value added tax burden under Chapter 4, Title 2 of the Revenue Code, wholly or partly, begins prior to the time when goods is taken from factory or bonded warehouse or bonded warehouse under the law on customs or free zone, it shall be deemed that the excise burden simultaneously begins when the value added tax burden begins.

(2) In case of imported goods, the excise burden begins simultaneously when the import duties for imported goods under the law on customs begins; provided that, the imported goods is taken to be maintained in bonded warehouse under the law on customs or free zone, or free-trade zone, it shall be deemed that the excise burden begins when such goods is taken from bonded warehouse under the law on customs or free zone, or free-trade zone. If the importer or any person consumes such goods within bonded warehouse under the law on customs or free zone, it shall be deemed that such goods is taken from bonded warehouse under the law on customs or free zone, or free-trade zone as the case may be.

(๓) ในกรณีบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ

ในกรณีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา ๒๒ ในกรณีสินค้าซึ่งในเวลานำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้เองโดยบุคคลที่มีสิทธิเช่นนั้น หรือเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์อย่างใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ถ้าสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีหรือได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าและปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้ในการอื่น หรือวันที่สิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่มีการนำไปใช้ในการอื่น ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๓) ในกรณีที่สิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๔) ในกรณีที่ผู้ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษีถึงแก่ความตายในขณะที่เป็นเจ้าของให้เป็นความรับผิดของผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ได้รับมรดกสินค้านั้นแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้ประกาศตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร กำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องเสียอากรขาเข้า เมื่อสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากร หรือนำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลง ก็ให้สินค้าประเภทและชนิดนั้นได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติตามมาตรานี้ด้วย

(3) In case of service, the excise burden begins when service charge is paid.

In the case where the value added tax burden under Chapter 4, Title 2 of the Revenue Code, wholly or partly, begins prior to the time when service charge is paid, it shall be deemed that the excise burden begins simultaneously when the value added tax burden begins.

Section 22. If the excise rate of any goods is exempted or abated while importing on the ground that it is imported for personal use of the entitled person or for specific use as identified and such goods has been transferred to the person who is not entitled to excise exemption or abatement or has been used otherwise or the right to excise exemption or abatement comes to an end, such goods shall be excised upon value or volume thereof at the excise rate of the day it has been transferred or used otherwise or the excise rate of the day the right to excise exemption or abatement comes to an end.

The excise burden under paragraph one shall be of the following persons:

(1) If such goods has been transferred, it shall be joint burden of the transferor and transferee;

(2) If such goods has been used otherwise, it shall be burden of the person who is entitled to excise exemption or abatement;

(3) If the right to excise exemption or abatement comes to an end, it shall be burden of the person entitling to excise exemption or abatement;

(4) If the person entitling to excise exemption or abatement is dead while being owner of such goods, it shall be burden of the executor or heir of his estate, as the case may be.

In the case where the Minister publish with approval of the Cabinet under the law on customs tariffs that any kind or sort of goods under paragraph one is exempted from import duty if it has been transferred to the person who is not entitled to excise exemption or abatement or if it has been used otherwise or if the right to excise exemption or abatement comes to an end, that kind or sort of goods shall be exempted from the provisions of this section.

มาตรา ๒๓ ในกรณีสินค้าซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา ๑๐๗ (๓) ถ้าสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์ หรือเอกสิทธิ์ของผู้ได้รับเอกสิทธิ์นั้นสิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตาย สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าและปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน
- (๒) ในกรณีที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์

ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติตามมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๔ ในกรณีเป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพหรือตรวจวิเคราะห์สินค้าตามมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ในกรณีที่มีการปฏิบัติฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเป็นไปตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่สินค้าหรือวัตถุดิบนั้นขาดหรือพบว่าขาดไปจากบัญชีดังกล่าว และให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขาดไปพร้อมกับเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้าหรือวัตถุดิบนั้นสูญหายเพราะเหตุสุวิสัยหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้าอันไม่ได้เกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

Section 23. In case of goods which the industrialist has received the return abatable excise or has been exempted from excise under section 107 (3), if such goods has been transferred to any person who has no privilege or his privilege comes to an end by any mean other than his death, such goods shall be under excised burden on ad valorem or specific basis and on the excise rate on the transferring date or the date that privilege comes to an end.

The excise burden under paragraph one shall be as follows:

(1) If such goods has been transferred, it shall be joint burden of the transferor and transferee;

(2) If privilege comes to an end, it shall be burden of the person entitling to that privilege.

The Minister shall, with approval of the Cabinet, have the power to issue a Notification prescribing any kind or sort of goods which the industrialist entitling to excise return or exemption under paragraph one to be exempted from the provision of this section, with or without any rule and condition.

Section 24. If any goods has been taken from the factory or bonded warehouse for testing under section 26 (3), the excise burden begins simultaneously when the value added tax burden begins under Chapter 4 of Title 2 of the Revenue Code; provided that, the provisions of section 26 (3) have been violated, the excise burden shall begin in accordance with section 21.

Section 25. If any goods or material which is essential to the production of goods is missing from the inventory control, it is deemed that the excise burden begins when such goods or such material is missing or is found missing from the inventory control. The industrialist shall be liable for excise for the missing goods or material as well as fines and surcharges unless he can prove that the goods or material has been missing because of a *force majeure* or a fault in the counting of goods which does not result from the industrialist's intention or negligence.

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสินค้าที่ยังมิได้เสียภาษีโดยถูกต้องและครบถ้วนออกไปจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี เว้นแต่

(๑) เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) เป็นการนำสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี กลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีแห่งหนึ่งไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) เป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพหรือตรวจวิเคราะห์ในระหว่างขั้นตอนการผลิตหรือขั้นตอนการจำหน่าย ทั้งนี้ ตามประเภทสินค้า หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เป็นสินค้าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๘

(๕) เป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี

(๖) เป็นการนำสินค้าออกไปโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดมีสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรมในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แก่สินค้านั้น ให้ยื่นแบบรายการแสดงชนิดและปริมาณของสินค้านั้นดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ตามมาตรา ๕๙ ก่อนหรือพร้อมกับการยื่นแบบรายการภาษีครั้งแรกตามมาตรา ๕๔

Section 26. No one shall take unpaid excise goods from a factory, a bonded warehouse, a bonded warehouse under the law on customs, free zone or free-trade zone as the case may be; except:

(1) The taking of goods from a factory to a bonded warehouse under the law on customs or free zone, or free-trade zone in accordance with the rules, procedure and conditions as determined by the Director-General;

(2) The taking of goods from a bonded warehouse or a bonded warehouse under the law on customs or free zone, or free-trade zone back to the factory, or from a bonded warehouse or a bonded warehouse under the law on customs or free zone, or free-trade zone to another bonded warehouse or another bonded warehouse under the law on customs or another free zone, or another free-trade zone in accordance with the rules, procedure and conditions as determined by the Director-General;

(3) The taking of goods from a factory or a bonded warehouse for the purposes of testing efficiency or conducting examination and analysis thereof during production processes or distribution processes, in accordance with the type of goods, rules, procedure and conditions as determined by the Director-General;

(4) Goods the Minister designates under section 58;

(5) Tax exempted goods;

(6) The taking of goods by provisions of laws or lawful order;

Section 27. An industrialist who possesses any goods within his factory on the day this Code comes into force shall declare, in the form specified by the Director-General, kind and volume of such goods to the excise official at the place under section 59 prior to or together with the first filing of his excise under section 54.

มาตรา ๒๘ ในกรณีสินค้าที่นำเข้า รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ชำระภาษีหรือวางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่น หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเป็นประกันภาษีก่อนที่จะปล่อยสินค้าพ้นไปจากอารักขาของกรมศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้มีการเชื่อมโยงประเภทสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้กับพิกัดอัตราศุลกากร

มาตรา ๒๙ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ดัดแปลง ให้เกิดขึ้นเมื่อการดัดแปลงสิ้นสุดลง

ให้ผู้ดัดแปลงเสียภาษีตามมูลค่าจากการดัดแปลงตามวรรคหนึ่ง โดยให้ถือราคาค่าจ้างแรงงานดัดแปลงบวกด้วยค่าวัสดุอุปกรณ์หรือค่าจ้างทำของซึ่งรวมค่าวัสดุอุปกรณ์อยู่ด้วย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าใช้จ่ายในการดัดแปลงและค่าวัสดุอุปกรณ์ตามที่อธิบดีกำหนด

การชำระภาษีสำหรับรถยนต์ดัดแปลง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดงหรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ให้ถือว่าสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๔ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

Section 28. In case of imported goods, the Minister may issue a Notification requiring the Customs Department to collect excise on behalf of the Excise Department, and the Minister shall also have the power to require the payment of tax or the placement of money or other securities or the provision of a guarantor as security for tax payment before releasing such goods from the custody of the Customs Department.

For the purpose of enforcing paragraph one, the Minister shall have power to issue Notification requiring the linkage between types of goods and customs tariffs.

Section 29. Excise burden for modified cars shall begin when the modification finishes.

In case of imported goods, the Minister may, by notification, entrust the Customs Department to collect excise on behalf of the Excise Department, and the Minister shall also have the power to notify, prior to free goods from protection of the Customs Department, that excise shall be paid or any securities or guarantor shall be deposited or provided for excise.

The payment of excise for modified cars shall accord with the rules, procedure and conditions as determined by the Director-General.

Section 30. Excise burden for cars displayed or kept in the sales car showcase shall be concurrent with value-added tax liability under Chapter IV, Title II of the Revenue Code.

The sales car showcase is deemed to be a bonded warehouse under Chapter I, Part IV and section 42, section 43, section 44, section 48 and section 50 as well as punishment in connection to section 42 and section 43 shall apply *mutatis mutandis*.

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดงหรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์ เพื่อขาย ให้อธิบดีมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) อนุญาตให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ทั้งนี้ ตามจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำรถยนต์ที่อยู่ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายออกไปจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย เพื่อประโยชน์ในการทดลองเป็นการชั่วคราวสำหรับการจำหน่าย
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษีรถยนต์ที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๓๐

ส่วนที่ ๓ การจดทะเบียนสรรพสามิต

มาตรา ๓๒ การจดทะเบียนสรรพสามิต ให้กระทำในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการมีการประกอบอุตสาหกรรม นำเข้า หรือประกอบกิจการสถานบริการอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น และยังไม่ได้จดทะเบียนสรรพสามิต ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการดังกล่าวยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น
- (๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการเริ่มประกอบอุตสาหกรรม เริ่มนำเข้า หรือเริ่มประกอบกิจการสถานบริการ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้นแล้ว ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการดังกล่าว ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันก่อนวันเริ่มผลิต หรือเริ่มนำเข้าสินค้า หรือเริ่มให้บริการ

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

Section 31. For the purpose of collecting excise for cars displayed or kept in a sales car showcase, the Director-General shall have the power to:

- (1) Permit the industrialist to have a sales car showcase for car sales in accordance with the rules, procedure and conditions determined by the Ministerial Regulations;
- (2) Determine rules and conditions related to the selling of car displayed in a sales car showcase or for test drive;
- (3) Determine rules and procedure related to the payment of excise in the case where the excise burden begins simultaneously with the value added tax burden under section 30.

Part III

Excise Registration

Section 32. Excise registration is required under the following circumstances.

(1) If the industrialist, importer, or service provider of a service facility operates an industry, import goods, or operates the service facility before this Act had effects on such goods or services without excise registration. The industrialist, importer, or service provider of the service facility may submit an excise registration request in accordance with the form prescribed by the Director-General within thirty days of the time this Act has effects on such goods or service.

(2) If the industrialist, importer, or service provider of a service facility begins to operate an industry, import goods, or operate the service facility, after the Act became effective on such goods or service, the industrialist, importer, or service provider of the service facility shall submit a request for excise registration in accordance with in accordance with the form prescribed by the Director-General within thirty days before the date of production, the start date of import, or the start date of service.

If the industrialist or service provider of a service facility has more than one factory or service facility, he shall submit a request separately for each factory or service facility.

ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามา โดยมีใช้เพื่อการค้า ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๓ นี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

การขอจดทะเบียนสรรพสามิตและการออกใบทะเบียนสรรพสามิตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการต้องแสดงใบทะเบียนสรรพสามิตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ เว้นแต่อยู่ในระหว่างการขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๕ หรือนำส่งคืนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ใบทะเบียนสรรพสามิตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุดในสาระสำคัญหรือการสูญหาย และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตให้ถือเป็นใบทะเบียนสรรพสามิต

มาตรา ๓๖ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการที่ประสงค์จะย้ายโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ ให้แจ้งย้าย ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันย้ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกใบทะเบียนสรรพสามิตให้ใหม่

The Director-General has the power to relax the excise registration under this provision if the importer imports goods for personal use, to be used as samples, or not for a commercial purpose. This shall however accord with the rules procedure and prescribed by the Director-General with approval of the Minister.

Section 33. The industrialist, importer, or service provider of a service facility shall submit the application for registration to the Chief of Excise Area Office where the factory, business office or service facility is located.

The submitting of an excise registration and issuing of excise registration certificate shall accord with the rules procedure and condition prescribed by the Director-General.

Section 34. The industrialist, importer, or service provider of a service facility shall exhibit the excise registration certificate at the place easily seen at the factory, business office, or service facility; provided that, he is applying for the substitution of that certificate under section 35 or returning that certificate under section 37.

Section 35. If the excise registration certificate is substantially damage or lost, the industrialist, importer, or service provider of a service facility shall apply for its substitution to the Chief of Excise Area at the place the registration has been made within fifteen days of the date such damage or loss has known to him. In this case, section 33 shall apply *mutatis mutandis*.

The substitution of the excise registration certificate is deemed to be the excise registration certificate.

Section 36. If the industrialist, importer, or service provider of a service facility desires to relocate his factory, work place or service facility, he shall notify the excise office which issued the excise registration certificate at least fifteen days prior to the relocation. The excise official shall re-issue him the excise registration certificate.

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการที่ประสงค์จะเลิกหรือโอนกิจการ ให้แจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันเลิกหรือโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้คืนใบทะเบียนสรรพสามิตแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ได้แจ้งเลิกหรือโอนกิจการนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หยุดประกอบกิจการ

ให้ผู้รับโอนกิจการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับโอนกิจการ และให้ประกอบกิจการต่อเนื่องได้ในระหว่างรอรับใบทะเบียนสรรพสามิต ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้แจ้งยกเลิกใบทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการถึงแก่ความตาย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ใบทะเบียนสรรพสามิตเดิมยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้ประกอบการสถานบริการไม่ยื่นงบเดือน หรือผู้นำเข้าไม่ยื่นบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรติดต่อกันเป็นเวลาหกเดือนขึ้นไป อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสรรพสามิตได้

Section 37. If the industrialist, importer, or service provider of a service facility desires to close down or transfer his business, he shall notify, in conformity with the form prescribed by the Director-General, such closure or transfer of business or the Chief of Excise Area where the registration had been made at least fifteen days prior to the closure or transfer of his business and he shall return his excise registration certificate to the excise official of the office which has been notified within fifteen days of the time of closure or transfer.

The transferee shall apply for excise registration within seven days of the time of transfer. In this case, he may continue the transferred business during registration process. In this case, section 32, section 33 and section 34 shall apply *mutatis mutandis*.

Section 38. If the industrialist, importer, or service provider of a service facility is dead, his heir or his executor shall apply for excise registration under section 33 within sixty days of the day of death of the industrialist importer or service provider of a service facility.

If the heir or executor does not wish to continue the business, he may notify the Chief of Excise Area where the registration had been made of the cancellation of the excise registration certificate within sixty days of the day of death of the industrialist importer or service provider of a service facility.

During the period under paragraph one the excise registration certificate shall continue to be valid.

Section 39. If the industrialist or service provider of a service facility fails to submit a monthly financial statement or the importer fails to submit an inventory of imported goods for six months consecutively, the Director-General shall have the power to revoke the excise registration certificate.

ส่วนที่ ๔
คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๐ ผู้ใดประสงค์จะตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็น หนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๒ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องแสดงใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็น ได้ง่าย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้เจ้าของ คลังสินค้าทัณฑ์บนยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนต่ออธิบดีหรือสรรพสามิตพื้นที่แห่ง ที่ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นตั้งอยู่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดใน สาระสำคัญหรือสูญหาย

ใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ถือเป็นใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๔ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี หรือค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนตามที่ กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

Part IV
Bonded Warehouse

Section 40. A person desires to establish bonded warehouse shall apply for a license to the Director-General.

The application and the granting of permission under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

Section 41. If the Director-General rejects the application for a bonded warehouse license, the applicant shall have the right to appeal in writing to the Minister within thirty days of the date he receives the rejection notification.

The Minister shall consider the appeal within sixty days of the date he received the appeal.

The decision of the Minister shall be final.

Section 42. The owner of the bonded warehouse shall exhibit the bonded warehouse license at the place easily seen at that bonded warehouse.

Section 43. If the bonded warehouse license is substantially damaged or lost, the owner of the bonded warehouse shall apply for its substitution to the Director-General or the Chief of Excise Area where such bonded warehouse is located within fifteen days of the date of damage or loss.

The substitution of the bonded warehouse license is deemed to be the bonded warehouse license.

Section 44. In addition to a bonded warehouse license fee, the owner of the bonded warehouse shall pay a bonded warehouse annual fee or fee for the substitution of the bonded warehouse license as prescribed in the fee schedule attached to this Act.

มาตรา ๔๕ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นที่เก็บสินค้าที่ยังไม่ได้เสียภาษีของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเท่านั้น

การรับ การจ่าย การเก็บรักษาสินค้า และการทำบัญชีคุมสินค้าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๖ ผู้ใดประสงค์จะเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี

มาตรา ๔๗ ผู้ที่จะเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และเข้าไปต่อหน้าเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่สินค้านั้นขาดหรือพบว่าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า และให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขาดไปพร้อมกับเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นสูญหายเพราะเหตุสุดวิสัยหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้าอันไม่ได้เกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนและผู้ประสงค์จะรับโอนใบอนุญาตขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

Section 45. The owner of the bonded warehouse shall use the bonded warehouse to maintain excise unpaid goods of industrialists only.

The reception, withdrawal, maintenance of goods and inventory accounting for goods under paragraph one shall accord with the rules, procedure and conditions determined by the Director-General.

Section 46. A person may expose bonded warehouse only by permission of the excise official responsible for that bonded warehouse or the competent official assigned by the Director-General.

Section 47. No one other than a person having duty related to bonded warehouse shall enter therein. In so doing, such person shall be accompanied by the excise official responsible for that bonded warehouse or by the competent official assigned by the Director-General.

Section 48. If goods are missing from the inventory account, the excise burden shall begin when the goods was missing or found missing from the inventory control and the owner of the bonded warehouse shall be responsible for excise of the deficit goods together with fines and surcharges unless he is able to prove that the disappearance of goods was caused by *force majeure* or a fault in the counting of goods which is not intentionally or negligently caused by the owner of bonded warehouse

Section 49. If the owner of the bonded warehouse desires to transfer his business to another person, the owner of the bonded warehouse and that person shall apply for permission to the Director-General.

The application and the granting of permission under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการ ให้ขออนุญาตต่ออธิบดีพร้อมกับแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นทราบ

เมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) นำสินค้าไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ขำระภาษีสำหรับสินค้านั้นภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

อธิบดีจะอนุญาตให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเลิกกิจการได้ต่อเมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และการฝ่าฝืนดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ แต่ต้องแจ้งการเพิกถอนนั้นเป็นหนังสือให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวัน

เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้มีสิทธิดำเนินการไปพลางก่อนได้ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

Section 50. If the owner of bonded warehouse desires to close down his business, he shall apply for permission to the Director-General and shall notify in writing all industrialists who maintain their goods in that bonded warehouse.

Upon that application under paragraph one, the Director-General may request all related industrialist to do either:

(1) Taking their goods to maintain at another factory or bonded warehouse in accordance with the rules, procedure and conditions determined by the Director-General;

(2) Paying excise for those goods within the period determined by the Director-General.

The Director-General may grant permission to close down business only when all industrialists complete the requirements under paragraph two.

Section 51. If the owner of bonded warehouse violates the provisions of this Code, Ministerial Regulation or rules, procedures and conditions determined by Director-General under this Act and such violation causes serious damage, the Director-General shall have the power to revoke his bonded warehouse license. Such revocation shall be made in writing to the owner of that bonded warehouse at least fifteen days in advance.

The licensee shall have the right to appeal in writing against the revocation of his license under paragraph one to the Minister within thirty days of the date the revocation is known to him. The appellant may meanwhile continue his business until the decision of the Minister is made.

The Minister shall consider the appeal within sixty days of the date he received the appeal.

The decision of the Minister shall be final.

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนและทั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยเจ้าพนักงานสรรพสามิต ไม่อาจติดต่อได้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง โดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งเก็บสินค้าไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำสินค้าที่ตกค้างอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักใช้ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าภาษีแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนั้นมารับคืน ถ้าไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ส่วนที่ ๕

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

มาตรา ๕๔ การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในมาตรา ๒๑ (๑) วรรคสอง ก็ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษีดังกล่าว พร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นหรือก่อนการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน แล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นก่อน

(๒) ในกรณีสินค้านำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีในเวลาที่ออกใบขนสินค้าให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

Section 52. If the owner of the bonded warehouse abandons his bonded warehouse and the excise official is unable to reach him or his license has been revoked under section 51, the Director-General shall have the power to order all related industrialists maintaining their goods therein to act in incompliance with section 50 paragraph two *mutatis mutandis*.

Section 53. If the owner of the bonded warehouse desires to close down his business or his license is revoked, or he abandons his bonded warehouse and the industrialist maintaining his goods in that bonded warehouse fails to comply with section 50 paragraph two within the period determined by the Director-General, the Director-General may order the excise official to auction all goods left in that bonded warehouse.

Money received from the auction under paragraph one shall, after deduction of auction's expenses and excise, be returned to all related industrialists. If they fail to collect that money within one year of the date he was informed to collect the money, such money shall devolve to the State.

Part V

Excise Filing and Payment

Section 54. Excise filing and payment shall be as follows:

(1) In case of product manufactured within the Kingdom, the industrialist shall, before his excise burden arises, submit an excise filing form in accordance with the form prescribed by the Director-General and shall in the meantime pay that excise. In case where his excise burden begins simultaneously with value added tax burden under section 21 (1) paragraph two, he shall file an excise filing form and make a payment of excise within the fifteenth day of the month following the month in which excise burden begun or before taking goods from the factory or bonded warehouse, depending which ground comes first;

(2) In case of imported products, the importer shall file an excise filing form which is determined by the Director-General and shall make a payment for excise when the bill of entry under customs law is issued;

(๓) ในกรณีบริการ ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๔) ในกรณีอื่น ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการได้รับสิทธิยกเว้นภาษี ให้ถือว่าไม่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับสินค้าหรือบริการที่ได้รับการยกเว้นภาษีนั้น

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอันเป็นเหตุให้การชำระภาษีตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ขาดหรือเกินไปจากที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีเพิ่มเติมให้ครบถ้วนตามอัตราที่เปลี่ยนแปลงนั้น หรือขอคืนเงินภาษีที่ได้ชำระไว้เกิน ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีดังกล่าว

มาตรา ๕๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่มีผู้มีหน้าที่เสียภาษีอยู่ในเขตท้องที่นั้น

แบบรายการภาษี ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ได้ทำการประเมินก่อนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ให้ชำระภาษีก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๒) ในกรณีอื่นนอกจาก (๑) ให้ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

(3) In case of service, the service provider shall file an excise filing form which is determined by the Director-General and shall make a payment for excise within the fifth day of the month following the month in which excise burden has begun;

(4) In other cases, the person with excise burden shall file an excise filing form which is determined by the Director-General and shall make payment of excise within the fifth day of the month following the month in which excise burden has begun.

The industrialist, importer, or service provider of a service facility who receives tax exemption shall be deemed to have no duty to file an excise filing form for goods or service which enjoy the exemption.

If excise tariff has changed, the person with excise burden who made the payment for excise under (1), (2), (3) of (4) shall be responsible for the deficit excise or shall be returned the excessive excise, and he shall make an additional payment or request for return of the excess amount, as the case may be, within thirty days of the date the excise tariff changed.

Section 55. The person with excise burden under section 22 or section 23 shall file an excise filing form and make a payment of excise to an excise official at a branch office of the Excise Area Office or the Excise Area Office where such person resides within thirty days of the date his excise burden begins.

The excise filing form shall be notified by the Director-General.

Section 56. If the competent official notifies the person with excise burden of the result of excise assessment, such person shall make a payment of excise within the following periods:

(1) If the excise assessment was conducted prior to excise burden, excise shall be paid before the goods were taken from the factory or bonded warehouse;

(2) In any case other than (1), excise shall be paid within thirty days of the date he received such notification.

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์การประเมินภาษี เมื่อได้มีคำวินิจฉัยให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้วตามมาตรา ๔๙ ให้ผู้นำนอรรถุธรรมชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสินค้าใดให้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอาจขอชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมีหลักประกันได้

การขอชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับการชำระภาษีนั้นและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสถานบริการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่

ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการหลายแห่งอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีรวม ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งใดแห่งหนึ่งก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการชำระภาษีตามมาตรา ๕๙ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่อื่น หรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๖๐ ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีสำหรับสินค้าที่นำเข้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่อธิบดีประกาศกำหนด

Section 57. If there is an appeal against the excise assessment, the appellant shall make a payment of excise, whether more or less than the excise amount he has paid or the assessment amount under section 99, within thirty days of the date he receives the decision.

Section 58. The Minister shall have the power to issue Notifications prescribing what goods are subject to excise that the industrialist request for making a payment within the fifteenth day of the month following the month in which such goods are taken from the factory or bonded warehouse with securities.

In the making of an excise payment under paragraph one, the industrialist shall file an excise filing form and shall make a payment simultaneously in accordance with the rules, procedure and conditions determined by the Director-General.

Section 59. The industrialist or service provider of a service facility shall submit an excise filing form and make a payment of excise to an excise official at a branch office of the Excise Area Office or the Excise Area Office where the factory or service facility is located.

If the industrialist or operator of a service facility has more than one factories or service facilities, he may seek permission from the Director-General to make an excise filing and payment at a branch office of the Excise Area Office or the Excise Area Office responsible for excise area where such factory or service facility is located.

For the purpose of paying excise under this provision, the Director-General by approval of the Minister may announce the excise filing and payment to an excise official at any other place or by electronic means.

Section 60. The importer shall submit an excise filing form and payment for the goods to the competent official at the place designated by the Director-General.

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถึงแก่ความตาย เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีแทน

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการควบเข้ากันหรือโอนกิจการให้แก่กัน ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการอันได้ตั้งขึ้นใหม่โดยการควบเข้ากัน หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการที่รับโอนกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการเดิมมีหน้าที่ร่วมกันในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีของกิจการเดิมที่ควบเข้ากันหรือกิจการที่โอนนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการซึ่งเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการโดยมีการชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและกรรมการผู้อำนวยการหรือผู้จัดการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิกกิจการ มีหน้าที่ร่วมกันในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการซึ่งเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการโดยไม่มีการชำระบัญชี ให้บุคคลผู้มีอำนาจจัดการมีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี

ส่วนที่ ๖

แสดมภ์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

มาตรา ๖๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่เสียภาษีโดยการใช้แสดมภ์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

การใช้แสดมภ์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีเพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

Section 61. If the person with excise burden who is a natural person is dead or becomes incompetent or quasi-incompetent, the executor, the heir, the person who takes possession of his estate, his guardian or his curator, as the case may be, shall have the duty to make an excise filing and payment for him.

Section 62. If industrialists or service providers of service facilities merge or transfer their business, the industrialist or operator of the new factory or new service facility or the industrialist or operator of the transferred factory or transferred service facility, or the operator of the former service facility shall jointly have the duty to make an excise filing and payment for the merged or transferred business, as the case may be.

Section 63. If the industrialist or service provider of a service facility which is a juristic person ceases its business with liquidation, the liquidator and managing director, or manager holding the position prior to the cessation date shall have the joint duty to make an excise filing and payment.

If the industrialist or service provider of a service facility which is juristic person ceases its business without liquidation, the person with management power shall have the duty to make an excise filing and payment.

Part VI

Excise Stamps and Excise Paid Marks

Section 64. The Minister shall have the power to issue Notifications prescribing what goods is excisable by excise stamp or excise paid mark.

Affixing excise stamps or excise paid marks shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

มาตรา ๖๕ เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีมี ๒ ประเภท คือ

(๑) เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ซึ่งกรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้น

(๒) เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าได้จดทะเบียนกับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อใช้เครื่องหมายดังกล่าวแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง

ให้ถือว่าเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการเป็นแสตมป์รัฐบาลซึ่งใช้สำหรับการภาษีอากรตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๖ แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ให้มีชนิดและลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเว้นแต่กรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้นซึ่งแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ

มาตรา ๖๘ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่ประสงค์จะใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง ให้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้มีชนิดและลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีที่ขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดในประกาศและมีลักษณะเฉพาะของตน ก็ให้รับจดทะเบียนไว้ และให้อธิบดีประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งลักษณะเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้น

มาตรา ๖๙ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่ประสงค์จะเลิกใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และให้อธิบดีประกาศยกเลิกเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

Section 65. There shall be two types of excise paid marks:

(1) Government excise paid marks that the Excise Department produces or manages to produce; and

(2) Excise registration paid marks that the industrialist or importer registers with a competent official for proving the payment of excise on his goods.

The government excise paid marks are deemed to be government stamps for taxation under the Penal Code.

Section 66. Kind and attributes of official excise stamp or excise paid mark shall be prescribed by the Ministerial Regulations.

Section 67. No one other than the Excise Department shall produce or arrange the making of excise stamps or government excise paid marks.

Section 68. An industrialist or importer who desires to affix an excise paid mark to his goods shall apply for registration of that mark to a competent official.

Excise paid marks under paragraph one shall have kinds and attributes as prescribed by the Director-General.

If the competent official finds that the excise paid mark which is applied for registration under paragraph one has the attributes required by the announcement and has unique attributes, he shall accept the application, and the Director-General shall publish the registered mark in the Government Gazette.

Section 69. An industrialist or importer who desires to stop using the registered excise paid mark shall notify a competent official and the Director-General shall publish the revocation of such mark in the Government Gazette.

Section 70. No one shall produce any registered excise paid mark without a license issued the Director-General.

The rules, procedure and conditions for the application for, and the issuance of, license under paragraph one shall be prescribed by the Ministerial Regulations.

มาตรา ๗๑ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๗๐ มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาตถ้าผู้ได้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๗๐ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๗๑ ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

มาตรา ๗๓ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิตโดยเสียค่าธรรมเนียมการควบคุมล่วงหน้าเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๒) แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเวลาทำการหรือการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการของโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๓) แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบจำนวนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่จะผลิตเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๔) ทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

Section 71. The license issued under section 70 shall be valid for three years from the registration date. If the licensee desires to renew his license, he shall apply for renewal of license prior to the date such license expires. After submitting the application for renewal of license, he shall continue his business until the Director-General rejects his application.

The application for renewal of a permit and the permission under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

Section 72. If the Director-General refuses to issue or renew the license, the applicant shall have the right to appeal, in writing, to the Minister within thirty days of the date he receives the written notification thereon.

The Minister shall consider the appeal within sixty days of the date it was submitted.

The decision of the Minister shall be final.

If the Director-General refuses to renew the license, the applicant may continue his business until the decision of the Minister is made.

Section 73. The licensee to produce the excise registration paid mark shall:

(1) Produce the mark under the supervision of the excise official and shall pay a supervision fee every month in advance in accordance with the rate specified in the schedule hereto attached;

(2) Notify the competent official in writing of his business hours or any change to the business hours at least two days in advance;

(3) Notify the competent official of on the number of the marks to be produced at least two days in advance; and

(4) Keep daily account stating information related to production and distribution of the marks in accordance with the rules, procedure and form determined by the Director-General.

มาตรา ๗๔ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียนจะแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือใช้โรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงงานให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้วไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ในหนังสืออนุญาตด้วยก็ได้

มาตรา ๗๕ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียนจะทำหรือรับจ้างทำสิ่งใด ซึ่งมีเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียนในโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ในหนังสืออนุญาตด้วยก็ได้

มาตรา ๗๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียนออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เว้นแต่ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการนำออกเพื่อส่งให้แก่กรมสรรพสามิต หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียนจะนำออกเพื่อขายหรือจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งได้จัตหะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้นไว้

มาตรา ๗๗ ผู้ใดประสงค์จะนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียนเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๘ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าซื้อหรือรับไว้ด้วยวิธีใดซึ่งแสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการจากบุคคลซึ่งมิใช่กรมสรรพสามิตหรือผู้ที่กรมสรรพสามิตมอบหมาย

มาตรา ๗๙ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะซื้อหรือสั่งซื้อเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียนได้เฉพาะจากผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือให้นำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียนเท่านั้น การซื้อหรือสั่งซื้อเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียน ให้ปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

Section 74. The licensee to produce the excise registration paid mark shall not change, modify or use the factory specified in the license in a different manner as licensed, wholly or partly, unless he receives a written permission of the Director-General, who may impose procedure and conditions on the license.

Section 75. The licensee to produce the excise registration paid marks shall not manufacture or produce anything other than the excise registration paid marks within the factory specified in the license unless he receives a written permission of the Director-General. The Director-General may attach the rules and procedure to the license.

Section 76. No one shall take excise registration paid marks or government excise paid marks from a factory used which produces excise paid marks except that the licensee is assigned to produce government excise paid marks for the Excise Department, or that the licensee is permitted to produce excise registration paid marks for sales or distributions among industrialists which registered those marks.

Section 77. Any person shall bring into the Kingdom excise registration paid marks without written permission of the Director-General. This shall be in compliance with the procedure and conditions determined by the Director-General.

Section 78. No industrialist or importer shall buy or obtain by whatever means excise stamps or excise registration paid marks from any person other than the Excise Department or persons entrusted by the Excise Department.

Section 79. Industrialists or importers shall buy or order excise registration paid marks from the persons with a license to produce or import excise registration paid marks only.

Buying or ordering the excise registration paid marks shall be in compliance with the procedure and conditions determined by the Director-General.

มาตรา ๘๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีไปเก็บรักษาไว้ในโรงอุตสาหกรรมของตนโดยไม่มีใบอนุญาตตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดกำกับไปด้วย

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามวรรคหนึ่ง ต้องเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนไว้ ณ สถานที่เก็บที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีและอยู่ในโรงอุตสาหกรรมนั้น และต้องทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการใช้และการเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๑ ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือจำหน่าย หรือมิไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่ยังไม่ได้ใช้ เว้นแต่เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน

มาตรา ๘๒ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์สรรพสามิตปลอม หรือแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้วเพื่อขายหรือจำหน่าย หรือเพื่อนำออกใช้ โดยรู้ว่าเป็นแสตมป์สรรพสามิตปลอมหรือแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้ว เว้นแต่เป็นการครอบครองแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้วเพื่อขายหรือจำหน่าย สำหรับการสะสม

มาตรา ๘๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำแสตมป์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีที่ใช้ในการเสียภาษีแล้วมาใช้ซ้ำเพื่อแสดงว่าได้เสียภาษีแล้ว

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้มีกำหนดครั้งละไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๘๕ อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติตามหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

Section 80. No industrialist shall take excise registration paid marks from the factory producing excise paid marks to maintain at his factory without a certificate for transportation issued in the form prescribed by the Director-General.

The industrialist under the paragraph one shall maintain the excise registration paid marks at the place which is permitted by the Director-General and which is located in his factory. He shall also keep daily record related to the use and maintenance of the excise registration paid marks in accordance with the rules, procedure and form determined by the Director-General.

Section 81. No person other than the licensee to produce or import excise registration paid marks shall sell or distribute, or have in possession for sale or distribution unused excise registration paid marks.

Section 82. No person shall have in possession for sale or distribution, or use forged excise stamps or used excise stamps with knowledge of it being forged or used, except where the possession of the used excise stamp is for collection purposes.

Section 83. No person shall reuse the used excise stamps or used excise paid marks to prove the excise payment.

Section 84. If it appears that the licensee to produce excise registration paid marks fails to perform or improperly performs under the provisions of this Act, Ministerial Regulations, and notifications, or conditions stated in the license, the Director-General shall have the power to suspend the license for no longer than three months for each violation.

Section 85. The Director-General shall have the power to revoke the license to produce excise registration paid marks under the following circumstances:

(1) The license was suspended at least twice and there is a reason that his license should be revoked again; and

(2) Failure to perform or improperly perform under this Act, Ministerial Regulations, and notifications, or conditions stated in the license and such failure or improper performance causes serious damage.

ส่วนที่ ๗
การประเมินและการวางประกันค่าภาษี

มาตรา ๘๖ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ

(๑) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๒) ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

(๓) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

(๔) สินค้าขาดจากบัญชีหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดจากบัญชีตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๔๘

มาตรา ๘๗ ในการดำเนินการตามมาตรา ๘๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำรายการลงในแบบรายการภาษีตามหลักฐานที่เห็นว่าถูกต้องเมื่อมิได้มีการยื่นแบบรายการภาษี

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบรายการภาษีหรือในเอกสารอื่นที่ยื่นประกอบแบบรายการภาษีเพื่อให้ถูกต้อง

(๓) ประเมินภาษีตามหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีอยู่หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาว่าถูกต้อง เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๘๖ (๓) โดยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม (๑) หรือ (๒) ก็ได้

มาตรา ๘๘ เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

Part VII
Excise Assessment and Securities

Section 86. The assessing official shall have the power to conduct assessment of excise, penalty and surcharge if:

(1) The person with excise burden fails to file an excise form within the period prescribed by law;

(2) The person with excise burden files an excise form which contains an incorrect or inaccurate information or a mistake that deviates the excisable amount;

(3) The person with excise burden fails to comply with the summon letter or order of the assessing official, or fails to answer a substantial question of the assessing official for excise assessment without a reasonable ground, or fails to present evidence for excise calculation;

(4) Goods, or raw materials which are essential to the production of goods, short from the account under section 25 or section 48.

Section 87. In the performance of the duties under section 86, the assessing official shall have the power to:

(1) Complete an excise filing form based on evidence that he believes correct when there is no submission of excise filling;

(2) Correct any erroneous items in the excise filing form or any filing document;

(3) Conduct excise assessment in accordance with evidence in his possession or what he believes correct if there is a case under section 86 (3). In this case, he may disregard section 86 (1) or (2).

Section 88. The assessing official shall, upon the completion of excise assessment, notify the person with excise burden of the result in writing.

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๖ ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วและแจ้งจำนวนเงินภาษีที่ต้องไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษี

การแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นการประเมินตามมาตรา ๘๖

มาตรา ๙๐ การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) สองปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่อธิบดีเลื่อนหรือขยายออกไป แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

(๒) สองปีนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายหลังวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาดังกล่าวใน (๑) แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี

(๓) สิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี ในกรณีที่ไม่มีกรณียื่นแบบรายการภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้าหรือบริการขาดไปเกินกว่าร้อยละสิบห้าของมูลค่าที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี

ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่สมบูรณ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีประเมินภาษีได้ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่กำหนดเวลาตาม (๑) หรือภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษีตาม (๒) แล้วแต่กรณี

Section 89. If the excise assessment of the assessing official under section 86 is flawed or mistaken that makes the amount of excise to be paid incorrect, the assessing official shall have the power to correct such excise amount and shall inform the person with excise burden of the correct amount.

The correction of the incorrect excise amount is deemed to be the excise assessment under section 86.

Section 90. The assessing official shall conduct excise assessment within the following periods:

(1) Two years of the expiration date for excise filing or the last date of the period extended by the Director-General as the case may be. This applies only when the person with excise burden submits an excise filing form within that period;

(2) Two years as from the date the person with excise burden submits an excise filing form. This applies only when such person submits an excise filing form after the expiration of the period under (1) but no later than ten years of the last date for excise filing; and

(3) Ten years of the expiration date for excise filing when the person with excise burden fails to conduct excise filing or conducts excise filing but declares the excise base or excise amount more than twenty five per cent lower than the excise base or excise amount as stated in the excise filing form.

If there is a reason to believe that the person with excise burden submits incorrect or incomplete excise filing form, the assessing official by approval of the Director-General may conduct an excise assessment within five years of the time under (1) or within five years of the date the excise filing form under (2) was submitted.

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ ถ้าผู้ประกอบการประสงค์จะนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าประสงค์จะนำสินค้าออกไปจากอารักขาของกรมศุลกากรก่อนการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าชำระภาษีตามจำนวนที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี พร้อมกับวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนภาษีที่อาจจะต้องเสียสำหรับสินค้านั้น ทั้งนี้ ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าจะขอให้อธิบดีรับการค้ำประกันของธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้

เพื่อวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำสินค้าไปเป็นตัวอย่างได้พอสมควร

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีการวางเงินหรือรับการค้ำประกันของธนาคารแทนการวางเงินประกันค่าภาษีตามมาตรา ๕๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประเมินให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้และแจ้งให้ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าทราบแล้ว ให้เก็บภาษีส่วนที่เพิ่มขึ้นจากเงินประกันดังกล่าวหรือแจ้งให้ธนาคารผู้ค้ำประกันชำระเงินตามสัญญาค้ำประกัน ถ้าเงินประกันไม่คุ้มค่าภาษีก็เรียกให้ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าชำระเพิ่มจนครบ แต่ถ้าได้เงินเกินค่าภาษี ให้คืนเงินส่วนที่เกินโดยมิชักช้า

ส่วนที่ ๘ การอุทธรณ์การประเมินภาษี

มาตรา ๕๓ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๔ ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

Section 91. Where the amount of excise to be paid is questioned, the industrialist who desires to take goods from the factory or bonded warehouse or the importer who desires to take goods from custody of the Customs Department prior to assessment of assessing officer shall make a payment of excise at the amount stated in the excise filing form together with securities which cover the total amount of excise to be paid for those goods. In this regard, the industrialist or importer may request the Director-General to accept a bank guarantee as securities in accordance with conditions determined by the Director-General.

In order to make the decision on the amount of excise to be paid under paragraph one, the assessing officer shall have the power to take a reasonable amount of goods as specimen.

Section 92. If securities are given under section 91 and the assessing officer have decided that the industrialist or importer shall pay an additional amount of excise and have informed such person of this, the additional amount shall be set-off from the securities or the bank shall be informed to pay the amount pursuant to the securities. If the securities does not cover the additional amount, the assessing officer shall collect the deficit from such person. If the securities exceeds the additional amount of excise to be paid, the securities left after set-off shall be returned to such person without delay.

Part VIII

Appeal against Excise Assessment

Section 93. The person with excise burden who does not agree with the excise assessment of the assessing officer shall have the right to appeal against that assessment to the Appeal Tribunal under section 94 within thirty days of the date he receives the notification of assessment in accordance with conditions determined by the Director-General.

มาตรา ๙๔ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วยอธิบดีหรือผู้แทนเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิตเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีที่มีความจำเป็นและรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรอาจกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่มเติมอีกคณะหนึ่ง หรือหลายคณะก็ได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวมีองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙๕ การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่มีการพิจารณาจะเข้าร่วมประชุมหรือออกเสียงลงคะแนนในเรื่องดังกล่าวมิได้

มาตรา ๙๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง

บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย แล้วรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

Section 94. There shall be an Appeal Tribunal consisting of the Director-General or his representative as Chairperson and a representative of the Customs Department, a representative of the Revenue Department, a representative of the Council of State, and a representative of the Attorney-General, as members.

The Director-General shall appoint an excise officer as the secretary and assistant secretaries.

If necessary and the Minister may appoint one or many Appeal Tribunal, each Appeal Tribunal has the components as stated in paragraph one.

Section 95. At a meeting of the Appeal Tribunal, a presence of no less than one-half of the total number of the members shall constitute the quorum. If the Chairperson is absent or is unable to perform his duty, the members shall elect one among themselves to preside over the meeting.

A decision shall be made by a majority of votes. In casting votes, each member shall have one vote. In case of an equality of votes, the person who presides over the meeting shall cast an additional vote as a casting vote.

A member with a conflict of interest cannot attend the meeting or cast his vote.

Section 96. The Appeal Tribunal shall have the power to summon the appellant or relevant persons to give statement or to order such person to submit related accounts, documents or evidence for its consideration. Such summon or order shall be made in writing and at least seven days in advance.

A witness summoned shall be entitled to witness's fee in accordance with the regulations determined by the Director-General.

Section 97. The Appeal Tribunal shall have the power to appoint a sub-committee to do any act as entrusted by the Appeal Tribunal. The sub-committee shall report to the Appeal Tribunal.

The provisions of section 95 shall apply to the meeting of the sub-committee *mutatis mutandis*.

มาตรา ๙๘ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๙๙ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน ระยะเวลาดังกล่าวจะขยายออกไปอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้วให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

การขยายระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอนการประเมิน หรือแก้การประเมินให้ผู้ยื่นอุทธรณ์เสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ในกรณีที่สั่งไม่รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คำวินิจฉัยผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๑๐๐ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการฟ้องคดีต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งให้ทุเลาการชำระภาษีตามมาตรา ๑๐๐ ไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษี หรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจจะกระทำการโอนขาย จำนายหรือยกย้ายทรัพย์สินเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

Section 98. In the performance of duties related to an appeal, the Appeal Tribunal and its sub-committee are deemed to competent officials under the Penal Code.

Section 99. The Appeal Tribunal shall make the decision on appeal within one hundred and eighty days of the date they receives such appeal and all related documents. This period may be extended for no more than ninety days. Upon the completion of such period, the appellant has the right to file a complaint at the court of law without waiting for the decision of the Appeal Tribunal. The complaint must however be submitted to the court within thirty days of the end of such period. Once the complaint is submitted, the Appeal Tribunal shall cease their proceedings.

The consideration of the extension under paragraph one shall be complete before the end of the period of one hundred and eighty days, and the decision shall be made in writing and shall be sent to the appellant within seven days of the date the decision was delivered.

The Appeal Tribunal may dismiss or reject appeal, revoke excise assessment or increase or decrease the excise amount to be paid after reviewing excise assessment. If an appeal is dismissed, it shall be deemed that all objections are lifted.

The appellant who is not satisfied with the decision of the Appeal Tribunal shall have the right to make a complaint to a court of law within thirty days of the date he knows the decision.

Section 100. An appeal submitted to the Appeal Tribunal or an action against the appeal decision does not stay the payment of excise except that the appellant requests for a stay and the Director-General agrees upon. In this case, the Director-General may stay the payment of excise wholly or partly as he sees fit and may request the appellant to provide securities as necessary.

Section 101. If the Director-General has a stay order under section 100 and it appears thereafter that any act to delay the payment of excise or to transfer, sell distribute or conceal properties wholly or partly from seizure or attachment has been done, the Director-General shall have the power to revoke that stay order

ส่วนที่ ๙

การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี

มาตรา ๑๐๒ สินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย โดยถือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้สินค้าใดตามวรรคหนึ่งเป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๓ สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

สินค้าตามวรรคหนึ่ง ถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อการส่งออก ให้เสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำสินค้ากลับเข้ามาหรือในเวลาที่นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร แต่ถ้าเป็นกรณีลดอัตราภาษีให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับเข้ามาหรือนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร เพื่อส่งกลับคืนโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๔ สินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี หรือสินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีแห่งหนึ่งเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับยกเว้นอากรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

Part IX

Excise Exemption, Abatement, Reduction and Return

Section 102. Imported goods as classified in the law on Customs Tariff, Part Customs Exemption Goods, shall be excise exemption goods under this Act in accordance with the rules and conditions as prescribed by the law on Customs Tariff.

The Minister shall, with approval of the Cabinet, have the power to publish in the Government Gazette as to what goods under paragraph one shall be goods to be excised under this Act.

Section 103. Goods exported from the Kingdom or taken into free zone shall be entitled to excise exemption, return or reduction in accordance with the rules, procedure and form prescribed by the Ministerial Regulations.

If goods under paragraph one are taken into the Kingdom or taken from free zone for any purpose other than exportation, the person who imports or takes those goods from free zone, as the case may be, shall pay excise at the applicable rate at the time those goods are imported or taken. In case of excise abatement, the prepaid excise shall be set-off, except for an importation or return of goods to another factory, bonded warehouse, bonded warehouse under the law on customs or free zone in accordance with the rule, procedure and conditions determined by the Director-General.

Section 104. Goods taken from bonded warehouse under the law on customs or free zone, or goods taken from one bonded warehouse, bonded warehouse under the law on customs or free zone to another bonded warehouse, bonded warehouse under the law on customs or free zone, which are exempted from duties under the law on customs shall be exempted from excise under this Act.

มาตรา ๑๐๕ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิขอลดหย่อนภาษีสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง ได้ โดยนำจำนวนเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้ามาหักออกจากจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียสำหรับสินค้านั้น

ในกรณีที่จำนวนเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับวัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตสินค้าที่ได้รับ การลดหย่อนตามวรรคหนึ่งเกินกว่าจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสีย ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนเงิน ภาษีนั้น

การยื่นคำร้องขอลดหย่อนภาษีตามวรรคหนึ่งและการคืนเงินภาษีตามวรรคสอง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

คำวินิจฉัยของอธิบดีเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ขอลดหย่อนให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๐๖ อธิบดีมีอำนาจยกเว้นภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าประเภทหรือชนิดเดิมหรืออีก ประเภทหรืออีกชนิดหนึ่งซึ่งต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก

การยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

Section 105. An industrialist may request for excise abatement for goods prescribed by the Ministerial Regulations by setting-off between the amount of excise to be paid under this Act for goods to be used as material or component parts and the amount of excise to be paid for such goods.

If the amount of excise paid for material or component parts under paragraph one is more than the amount of excise that the industrialist is liable for, he has the right to claim for excise return.

The application for excise abatement under paragraph one and excise return under paragraph two shall be in compliance with the rules, procedure and conditions determined by the Director-General.

The decision of the Director-General on the amount of excise to be abated shall be final.

Section 106. The Director-General shall have the power to exempt excise or return excise to the person with excise burden as follows:

(1) For goods to be used as raw material or component parts for the production of goods of the same or another kind or sort which is excised under this Act; and

(2) For goods to be used as raw material or component parts for the production of goods for exportation.

Exemption of tax under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

มาตรา ๑๐๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคแก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศลโดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) สินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) สินค้าที่จำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญาฉบับนานาชาติหรือทางการทูตตามหลักกติกายกเว้นภาษีที่ปฏิบัติต่อกัน

(๔) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่เติมในอากาศยานหรือเรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อยตันกรอสส์ ซึ่งพนักงานศุลกากรได้ปล่อยให้ไปต่างประเทศแล้ว

การขอรับคืนหรือการยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๘ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาครายรับให้แก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศล โดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) การบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาครายรับเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขอรับคืนหรือการยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

Section 107. An industrialist or importer shall be entitled to excise return or exemption as follows:

(1) For goods prescribed by the Ministerial Regulations to donate for public charity through government agencies of central or provincial administration or local administration or through any public charity agencies prescribed in the Notification of the Minister;

(2) For goods prescribed by the Ministerial Regulations to donate for public benefit to government agencies of central or provincial administration or local administration or through any public charity agencies prescribed in the Notification of the Minister;

(3) For goods distributed to the privileged persons under international law, treaty, or diplomatic relationship upon reciprocity basis between Thailand and the United Nations or other States;

(4) For oil and fuel filled in the aircraft or vessel over five hundred ton gross which has been permitted to abroad by a customs officer;

Excise return or exemption of tax under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

Section 108. The service provider of a service facility is entitled to a tax refund or tax exemption in the following cases:

(1) For service prescribed by the Ministerial Regulations whose income is donated for public charity through any government agencies of central or provincial administration or local administration or through any public charity agencies prescribed in the Notification of the Minister;

(2) Service prescribed by the Ministerial Regulations whose income is donated for public benefit to any government agencies of central or provincial administration or local administration or through any public charity agencies prescribed in the Notification of the Minister.

Excise return or exemption of tax under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

มาตรา ๑๐๙ รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตรา หรือยกเว้นภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุกของประชาชน ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑๐ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไปแล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

สินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีและการพิสูจน์ลักษณะความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพของสินค้าจนใช้การไม่ได้และการขอคืนภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง การขอคืนภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๑ สินค้าที่นำเข้ามาซึ่งได้เสียภาษีแล้วหากส่งกลับออกไป ให้คืนภาษีให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและในอัตราส่วนเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๑๒ กรณีสินค้านำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งได้เสียภาษีแล้ว และมีการนำสินค้านั้นไปผลิตเป็นสินค้าส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้คืนภาษีสำหรับสินค้านำเข้านั้นให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดเสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียภาษินั้นไม่ใช่เป็นการเสียภาษีตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายในสามปีนับแต่วันชำระภาษี ในการนี้ ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสารหลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่ออธิบดีเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

Section 109. The Minister, with the approval of the Cabinet has the power to issue Notifications reducing excise tax rates or exempting excise tax under this Act in the interests of national economy or public welfare. In this regard, the rules and conditions therefore may also be prescribed.

Section 110. An industrialist or importer shall be entitled to excise return for goods that can be proved too damaged or unable to use.

The proving of damage or deterioration of goods under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

Excise return under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed in the Notification of the Director-General.

Section 111. If the imported goods are exported, excise on such products shall be returned to the importer in accordance with the same principles, procedures, conditions and rates as the return of customs duty under customs law.

Section 112. If the exported goods is imported into the Kingdom and such goods are used in the production of goods to export, the paid excise shall be returned to the importer by the same rules, procedure and conditions for the return of import duties under the law on customs.

Section 113. If a person without excise burden makes an excise payment, or a person pays excise exceeding the amount he has to pay and such payment of excise is not made upon assessment of assessing officer, he is entitled to excise return.

The person entitled to excise return to Director-General shall submit a request for excise return within three years of the date the excise was paid. In this case, the applicant shall submit relevant documents, evidence or statement altogether with the request. If the Director-General is satisfied that the applicant is entitled to excise return, he shall issue an excise return must be given within thirty days as from the date on which the examination is complete.

ในกรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควร จะส่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียภาษีตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องส่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระภาษี

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้ว ปรากฏว่าภาษีที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียภาษีเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนภาษี ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้ว ปรากฏว่าต้องมีการคืนเงินภาษีตามมาตรา ๑๑๔ หรือมาตรา ๑๑๕ แล้วแต่กรณี ให้ผู้ได้รับคืนเงินภาษีสืบสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีโดยไม่คิดทบต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่ง มิให้เกินกว่าจำนวนเงินที่ได้รับคืนและให้จ่ายจากเงินภาษีที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๗ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสินค้าใดซึ่งบุคคลที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีนำเข้ามาเพื่อใช้เองให้ได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติตามมาตรา ๒๒

If the Director-General sees fit, he may issue an excise return order to the person under paragraph one without request provided that such order shall be issue within three years of the date the excise was paid.

Section 114. If the assessing officer conducts an excise assessment under section 86 and it appears that the excise is paid by the person without excise burden or the amount of the paid excise exceeds the amount that the excise payer has to pay, he shall issue an excise return must be given within thirty days as from the date on which the examination is complete.

Section 115. If the final decision on appeal is made and the result of decision is to return excise, the Director-General shall issue an excise return must be given within thirty days as from the date on which the examination is complete.

Section 116. As the assessing officer has conducted the excise assessment under section 86, there has to be excise return under section 114 or section 115, as the case may be, the excise payer shall be entitled to receive an interest at the rate of seven and one half per year which shall be calculated upon an un compounded basis in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The interest to be paid under paragraph one shall not exceed the amount of excise to be returned and it shall be paid from the excise collected under this Act.

Section 117. The Minister shall, with approval of the Cabinet, have the power to issue Notifications prescribing the goods imported by a person with excise exemption for personal use to exempt from the provision of section 22.

ส่วนที่ ๑๐
บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

มาตรา ๑๑๘ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการทำบัญชีประจำวันและงบเดือน ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ผู้นำเข้าทำบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

บัญชีประจำวันให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มีเหตุที่ต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น

งบเดือนและบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

บัญชีประจำวัน เอกสารการลงบัญชี สำเนางบเดือน และบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ สถานบริการ หรือสถานที่อื่นใดซึ่งเจ้าพนักงานสรรพสามิตสามารถเรียกมาตรวจสอบได้

การทำบัญชีประจำวัน งบเดือน และบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและการยื่นงบเดือน ตามมาตรานี้ อธิบดีจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้วิธีการอื่นใด และจะอนุญาตให้ยื่นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามความในมาตรานี้ได้ ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑๙ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใดประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกหลักฐานการรับเงินให้ขออนุมัติต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

Part X
Account, Evidence and Practice

Section 118. An industrialist shall prepare daily accounts and monthly financial statements in the form determined by the Director-General.

An importer shall prepare import inventory accounts in the form determined by the Director-General.

The daily accounts shall be made within three days of the date of the activity happens.

The monthly financial statements and import inventory accounts shall be submitted to an excise official at the places stated in section 59 and section 60 within the fifteenth day of the next month.

The daily accounts, related accounting documents, copies of the monthly financial statements, and import inventory accounts shall be maintained for five years at the factory or business office or service facility, or other place that the excise official may be able to inspect.

The Director-General shall have the power to permit the preparation of daily accounts and monthly financial statements to be done by any other means and permit the submission through electronic means.

The Director-General shall have the power to relax the imposition under this provision if the importer bring in goods for personal use or as samples, or for any purpose other commercial purpose, in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Director-General with approval of the Minister.

Section 119. If the service provider of a service facility desires to use a cash register device to produce receipts, he shall seek permission from the Director-General and must comply with the rules, procedure and conditions prescribed by the Director-General.

มาตรา ๑๒๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีหน้าที่ดูแลรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดเวลา โดยใช้ความระมัดระวังและฝีมือดั่งเช่นที่พึงปฏิบัติในการประกอบกิจการของตน

ในกรณีที่อุปกรณ์หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง ตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว สูญหาย บุกสลาย หรือชำรุด ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการแจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ทราบโดยมิชักช้า และหากการสูญหาย บุกสลาย หรือชำรุดได้เกิดขึ้นเพราะผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการมิได้ใช้ความระมัดระวังและฝีมือดั่งเช่นที่พึงปฏิบัติในการประกอบกิจการของตนแล้ว ให้อธิบดีดำเนินการให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้อุปกรณ์เครื่องมือ ตรา หรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าวที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ตามมาตรา ๑๒๐ บุกสลาย ชำรุด หรือใช้การไม่ได้

มาตรา ๑๒๒ ในกรณีที่มีการติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการตามมาตรา ๑๒๐ พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้ปริมาณสินค้าหรือปริมาณรายรับที่คำนวณได้จากอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีก็ได้

Section 120. For the purpose of excise collection and excise payment, the competent official shall have the power to install any equipment or device at the factory or service facility.

The industrialist or service provider shall at all time maintain the installed equipment or device under paragraph one as well as the seals or any other thing affixed therewith with duty of care at the same level he maintains his owns.

If the equipment or device under paragraph one or seal or any other thing affixed therewith is lost, damaged or broken, the industrialist or service provider shall make known of such loss, damage or broken to the excise official of Excise Area Office responsible for the excise area such factory or service facility is located without delay. If the cause of such loss, damage or breaking was caused by the industrialist or service provider's failure to exercise the duty of care at the required level, the Director-General shall have the power to demand the industrialist or service provider to compensate for such loss, damage or breaking in accordance with the regulations prescribed by the Director-General.

Section 121. No person shall relocate, change or do any other act to the installed equipment or device or seal, or any other thing affixed therewith under section 120 to cause loss, damage, or breaking thereto.

Section 122. If any equipment or device is installed at any factory or service facility under section 120, the competent official may take the volume of goods or income recoded by such equipment or device to be a ground for calculation of excise.

ส่วนที่ ๑๑
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน สถานประกอบการ หรือสถานบริการในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีสินค้าที่หลีกเลี่ยงการเสียภาษีชุกซ่อนอยู่ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้นในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้วจะค้นในเวลาใดก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

(๔) นำสินค้าในโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือสถานประกอบการ ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

มาตรา ๑๒๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการเสียภาษี พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้า เพื่อตรวจสอบสินค้าในขณะที่นำออกจากหรือเตรียมการจะนำออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรืออาคารของกรมศุลกากร และจะนำสินค้าในปริมาณพอสมควรออกจากหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้านั้นไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ก็ได้

การส่งคืนและการทำลายสินค้าที่นำมาตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๕ ในการค้นหรือเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้า พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวังเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อสินค้า

Part XI
Competent Officials

Section 123. In the performance of duties under this Act, the competent official shall have the power as follows:

(1) To enter into the factory, bonded warehouse or service facility during business hours for the examination or execution under this Act;

(2) To search any place or vehicle if there is a reasonable ground to suspect that the offense under this Act is committed or smuggled goods is concealed between sun rise and sun set. If such search does not finish within that period it may continue until completion, or in very urgent case the search may be done at any time with permission of the Director-General;

(3) To inquire, in writing, or summon any person to give a statement or to deliver accounts, documents, evidence or other necessary things for consideration. Such person shall have at least seven days of the date he receives that order to prepare for the inquiry or submission of documents;

(4) To take the goods in the factory bonded warehouse or service facility in a reasonable quantity as samples for the purpose of inspection.

Section 124. For examination of excise payment, the competent official shall have the power to order the industrialist or the owner of bonded warehouse, or the importer to open any parcel or container of goods for examination while it is taken from, or prepared for taking out of, the factory or bonded warehouse, and shall take goods in appropriate volume as specimen.

The return and destruction of the specimen shall be in accordance with the rules, procedure and conditions as determined by the Director-General.

Section 125. In searching or opening of parcel or container of goods, the competent official shall do it with care to minimize the damage or scatter.

มาตรา ๑๒๖ ในการค้นสถานที่หรือยานพาหนะตามมาตรา ๑๒๓ (๒) ก่อนลงมือค้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ค้นต่อหน้าผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือผู้ครอบครองยานพาหนะ แล้วแต่กรณี ถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน

มาตรา ๑๒๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและทำบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัดไว้

บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๑๒๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดสินค้า บัญชี เอกสาร ยานพาหนะ หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เป็นหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีจนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าในขณะที่ยึดไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองและไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันยึด ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่อายัดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นโดยมิชักช้า

Section 126. Prior to searching of the place or vehicle under section 123 (2), the competent official shall demonstrate his transparency, and such search shall be made before the industrialist, the owner of bonded warehouse, the importer, the service provider of the service facility, the possessor of the place, those who work in the place, or the possessor of the vehicle. If there is no such person the search shall be made before at least two persons requested by the competent official to be witnesses.

Section 127. The competent official who conducts a search shall record detailed information of such search and prepare an account stating things that were searched, seized or attached.

The record and account under paragraph one shall be read out to the industrialist, the owner of bonded warehouse, the importer, the service provider of the service facility, the possessor of the place, those who work in that place, the possessor of the vehicle, or witnesses, as the case may be. The record and account shall be signed by such person. If such person refuses to sign, the competent official shall record such refusal therein.

Section 128. The competent official shall have the power to seize or attach goods, accounts, documents, vehicles or other related things, or there is a reason to believe that it relates to, the commission of an offense under this Act as evidence in the case until the public attorney issue a non-prosecution order or until the case becomes final irrespective of whether the property under seizure or attachment belongs to the offender or the suspect.

If the public attorney issues a non-prosecution order or the Court does not order confiscation and the owner or the person who takes possession of the seized property under paragraph one fails to request for the return of that property within one hundred and twenty days as from the date non-prosecution order or the final and conclusive judgment is made, as the case may be, such property shall devolve on the Excise Department.

If the owner or the person who possesses the seized property under paragraph one is absent while the seizure is made and, within one hundred and eighty days as from the date the seizure is made, no one shows himself as owner of that property, such property shall devolve on the Excise Department.

If the public attorney issues a non-prosecution order or the Court does not order confiscation, the competent official shall release the attachment of that property without delay.

มาตรา ๑๒๙ เพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระภาษี สินค้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ตาม
มาตรา ๑๒๘ ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และปรากฏว่าสินค้านั้นยัง
ไม่ได้เสียภาษี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดต่อไปจนกว่าจะได้รับชำระภาษีครบถ้วน

มาตรา ๑๓๐ ทรัพย์สินที่ยึดไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด
ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นของเสียได้ง่าย หรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความ
เสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีจะจัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สิน
นั้นก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๑๒๘ ก็ได้ และได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น
การขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๑ ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้เป็น
พยานหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีอื่นเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดย
อนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินดังกล่าว หรือเงินที่ได้จากการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง
ให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมา หรือถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา
๑๒๘ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้หักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาและการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๑๓๐
วรรคสอง ก่อนคืนเงินให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมาด้วย

ในการคืนทรัพย์สินที่ยึดตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ครอบครองได้ทรัพย์สินนั้นมาจากเจ้าของโดยการ
กระทำความผิดทางอาญา ก็ให้คืนแก่เจ้าของนั้น

มาตรา ๑๓๒ ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกรมสรรพสามิตตามมาตรา ๑๒๘ หรือที่ศาลพิพากษาให้ริบเป็น
ของกรมสรรพสามิต ให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

Section 129. For the purpose of the enforcement of payment of excise on the seized or attached goods under section 128, if the public attorney issues a non-prosecution order or the Court does not order confiscation, the competent official shall have the power to continue seizure or attachment until the excise is paid.

Section 130. The competent official shall maintain the seized property in accordance with the regulations prescribed by the Director-General.

If the seized property under paragraph one can easily be decayed, or the maintenance of such property may cause damage or excessive costs to maintain, the Director-General may sell or dispose it before the end of the period stated in section 128. The money earned shall be seized in place of the property.

The sales or disposition of the property under paragraph two shall be in accordance with the regulations prescribed by the Director-General.

Section 131. If the property seized or attached under section 128 paragraph one is not used as evidence in the case related thereto, the competent official may, with approval of the Director-General, return it to the person who formerly possessed the property, or return the money received from the sale or disposal of the property under section 130 paragraph two to the person who formerly possessed the property, or release the attachment of the property before the expiration of the period under section 128 paragraph one. The expenses of maintenance or sale of the property under section 130 paragraph two shall be deducted before the money is returned to the person who formerly possessed it.

In the returning of the seized property under paragraph one, if the person who formerly possessed the property obtained it from the owner through the commission of criminal offense, such property shall be returned to such owner.

Section 132. The property which vests in the Excise Department under section 128 or which is, by a judgment of the Court, confiscated to vest in the Excise Department shall be dealt with in accordance with the rules prescribed by the Director-General.

มาตรา ๑๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๔ ในการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓๕ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนที่ ๑๒ การเปรียบเทียบคดี

มาตรา ๑๓๖ ในกรณีที่ต้องมีการเปรียบเทียบคดี ให้ใช้ราคาขายปลีกแนะนำตามมาตรา ๑๗ (๑) ในการกำหนดค่าปรับ แต่ในกรณีที่ไม่มีราคาขายปลีกแนะนำตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินมูลค่าของสินค้าเพื่อกำหนดค่าปรับ โดยให้ถือมูลค่าของสินค้าชนิดเดียวกันซึ่งได้เสียภาษีโดยถูกต้องแล้วในเวลาหรือใกล้เคียงเวลาที่กระทำความผิดนั้น ถ้าไม่มีสินค้าชนิดเดียวกัน ให้ถือมูลค่าของสินค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกันตามที่ซื้อขายกันในเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่เมื่ออาจหามูลค่าของสินค้าตามวรรคหนึ่งได้หรือสินค้าดังกล่าวมีหลายราคา ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศมูลค่าของสินค้าเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าปรับ

Section 133. In the performance of duties, the competent official shall present his identification card to all related persons.

The form of the identification card of the competent official shall be prescribed by the Ministerial Regulations.

Section 134. In the performance of duties under this Act, the competent official is deemed to be a competent official under the Penal Code.

Section 135. For the purpose of arrest and suppression of crime under this Act, the competent official is deemed to be an administrative official or police officer under the Criminal Procedure Code.

Part XII Settlement of Crime

Section 136. If a settlement of crime is necessary, the suggested retail price under section 17 (1) shall be used in assessing the value of goods, but in the case where there is no suggested retail price under section 17 (1). The competent official shall assess the value of the goods for determining a fine by referring to the value of goods of the same kind for which excise has been paid at the time or close to the time the crime was committed. If there is no goods of the same kind, the value of goods with a similar nature at the time.

If the value of goods cannot be ascertained under paragraph one or the goods have different prices, the Director-General shall have the power to announce a standard price to determine a fine.

มาตรา ๑๓๗ ถ้าอธิบดีหรือคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เป็นอำนาจของอธิบดี

(๒) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน

(ก) ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดีกรมสรรพสามิต และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ข) ในเขตพื้นที่จังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่รับผิดชอบ และผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน ให้ถือว่าคดีเลิกกันตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๑๓๘ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเป็นผู้จับกุมผู้ต้องหาในความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นความผิดที่มีอัตราโทษปรับอย่างสูง ไม่เกินห้าหมื่นบาท ถ้าผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้ผู้จับกุมควบคุมผู้ต้องหาไปยังที่ทำการของผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบคดีเพื่อดำเนินการเปรียบเทียบคดี ทั้งนี้ ต้องเปรียบเทียบคดีให้เสร็จสิ้นภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่ผู้ต้องหาถึงที่ทำการของผู้มีอำนาจทำการเปรียบเทียบคดี

ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ อธิบดีจะปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในระหว่างรอการเปรียบเทียบหรือรอการชำระเงินค่าปรับโดยมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

Section 137. If the Director-General or the Case Settlement Tribunal is of opinion that the alleged offender should not be liable for imprisonment or should not be sued, the Director-General or the Case Settlement Tribunal shall have the power to settle the case in the following manners:

(1) For offenses whose punishment is a fine only or offenses whose punishment a fine and imprisonment for not exceeding one month, the Director-General shall have the power to settle the case;

(2) For offenses whose punishment is imprisonment for not exceeding six months;

(Kor) In Bangkok, the Case Settlement Tribunal, composing of the Permanent-Secretary of the Ministry of Finance, the Director-General, and the Commissioner General of the Royal Thai Police, shall have the power to settle the case;

(Khor) In other Provinces, the Case Settlement Tribunal, composing of the Governor, the Chief of Excise Area Office, and the superintendent, shall have the power to settle the case.

If the alleged offender pays the full amount of fine as determined within thirty days, the case shall be dismissed under the Criminal Procedure Code.

If the alleged offender does not agree with the settlement or fails to pay a fine within the aforesaid period, the case shall continue.

Section 138. If the competent official or the excise officer arrests the alleged offender for crime that may be settled under this Act and the alleged offender agrees with the settlement, the alleged offender shall be taken to the office of the person having the power to settle crime and the crime settlement shall be made within twelve hours of the time the alleged offender arrived at the office.

Upon request of the alleged offender or an interested persons, the Director-General may bail out the alleged offender while waiting for the settlement of crime or payment of fine with securities. In this case, surety or securities shall be given. The provisions of the Criminal Procedure Code shall apply *mutatis mutandis*.

The settlement of crime under paragraph one shall be in accordance with the regulations prescribed by the Director-General.

มาตรา ๑๓๙ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดี หรือคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๑๓ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา ๑๔๐ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียเบี้ยปรับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มิได้ยื่นแบบรายการภาษีและไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตามส่วนที่ ๕ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่มิได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น แต่ในกรณีที่ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไปเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนภาษี ให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

(๓) ในกรณีที่มีสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้าตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๔๘ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

เบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๑ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามมาตรานี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับและอาจลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

Section 139. If the investigator finds that the committed offense can be settled under this Act and the alleged offender agrees for the settlement, the investigator shall forward the case to the Director-General or the Case Settlement Tribunal, as the case may be, within seven days of the date that offender agrees to settle crime. In this regard, the provisions of section 138 shall apply *mutatis mutandis*.

Part XIII

Penalties and Surcharges

Section 140. The person with excise burden shall be liable for a penalty:

(1) If he fails to submit an excise filing form and pay excise within the period prescribed in Part 5, he shall be liable for a penalty whose amount is twice the amount of excise to be paid; and

(2) If he submits an excise filing form with incorrect or fault information which causes the shortfall in excise, he shall be liable for a penalty whose amount is the amount of the shortfall. If the shortfall is more than twenty five percent of the total amount of excise, he shall be liable for a penalty whose amount is twice the amount of the shortfall.

(3) If goods or material essential to the productions of goods are missing from the inventory control account under section 25 and section 48, he shall be liable for a penalty whose amount is twice of the excise.

The amount of penalty may be exempted or reduced in accordance with the rules prescribed by the Ministerial Regulations.

Section 141. The person with excise burden who fails to make an excise payment within the given period or pays a partial amount shall be liable for a surcharge at the rate one point five per cent per month, or part of month, of the amount of excise to be paid. The amount of surcharge excludes the penalty. The surcharge shall be calculated upon a uncompounded basis.

Surcharge under this provision shall not exceed the amount of excise to be paid, excluding the penalty with the rules prescribed by the Ministerial Regulations.

มาตรา ๑๔๒ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

ส่วนที่ ๑๔

การบังคับชำระภาษีค้าง

มาตรา ๑๔๓ เพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้าง ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีได้โดยมีต้องขออำนาจศาล

การยึดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีที่ค้างภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๙๓ หรือระยะเวลาที่ยื่นฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๙๔ และตลอดระยะเวลาที่ทำการพิจารณาอุทธรณ์หรือพิจารณาคดีของศาล เว้นแต่เป็นของสดของเสียได้ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะขายได้ทันทีโดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร และได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น

ผู้ค้างชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่ผู้ค้างชำระภาษีมีสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสืออายัดสิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดยสั่งให้ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคลภายนอกนั้นชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซึ่งค้างชำระภาษี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง

ในกรณีที่บุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดนั้นปฏิเสธหรือโต้แย้งหน้าที่เรียกร้องเอาแก่ตน ให้กรมสรรพสามิตฟ้องคดีต่อศาล แต่ทั้งนี้คำสั่งห้ามชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ยังคงมีผลอยู่จนกว่าศาลจะพิพากษาเป็นอย่างอื่น

Section 142. A penalty and surcharge is deemed to be excise.

Part XIV
Enforcement of Outstanding Excise

Section 143. The Director-General shall have the power to issue a written order to seize or sell property of the person with excise outstanding by auction irrespective of court order.

The seizure under paragraph one shall be done after the person is given a written notification to pay excise within thirty days of the day he receives such notification.

The sale by auction of the seized properties shall not be made during the period of appeal under section 93 or the period that the person has the right to submit a complaint to the court under section 99 and the period that the appeal is being considered and the period of court proceedings.

The persons with excise outstanding under paragraph one shall include partners with unlimited liability in a juristic person partnership.

Section 144. If the person with excise outstanding has a claim over a third person to pay him money or to give him any property, the Director-General may issue a written order to seize or attach such claim. In so doing, the Director-General may order the person who pays the outstanding amount of excise to stay disposal of such claim and may prohibit the third person to pay any money or to deliver any property under that claim to the person with excise outstanding but to the competent official within the period determined by the order.

If the third person rejects or challenge the order of the Director-General, the Excise Department shall bring the case against such person in the Court. In this regard, the order of the Director-General under paragraph one shall be in force unless the Court delivers the decision otherwise.

อธิบดีมีอำนาจนำทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับตามวรรคหนึ่งออกขายทอดตลาดได้ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ค้างชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงผู้เป็นส่วนประเภที่ไม่จำกัดความรับผิดในทางหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย

มาตรา ๑๔๕ การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีที่ค้าง ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๔๖ เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว

มาตรา ๑๔๗ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด และขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษี ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๔๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ ให้อธิบดีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกหนังสือเรียกผู้ค้างชำระภาษีและบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ค้างชำระภาษีนั้นที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีค้างมาให้ถ้อยคำ

(๒) สั่งบุคคลใน (๑) ให้นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บภาษีค้างมาตรวจสอบ

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสารหรือหลักฐานอื่นของบุคคลดังกล่าวใน (๑)

การดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง และการปฏิบัติตาม (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

The Director-General shall have the power to put in auction the property that the competent official received under paragraph one. In this regard, section 143 shall apply *mutatis mutandis*.

The persons with excise outstanding shall include partners with unlimited liability in a juristic person partnership.

Section 145. The provisions of the Civil Procedure Code shall apply to the seizure, attachment and sale by auction of property to fulfill the outstanding amount of excise in the manner which does not contradict this Act.

The Director-General shall have the power to regulate the seizure, attachment and sale by auction of property under paragraph one.

Section 146. Once the order of seizure or attachment is issued under section 143 and section 144, no one shall destroy, take away, hide, or transfer the seized or attached property.

Section 147. Money obtained through sale by auction after being deducted for the expenses for seizure, attachment and auction shall be settled for the outstanding amount of excise. The excess, if any, shall be returned to the owner of such property.

Section 148. For the purpose of the enforcement of section 143 and section 144, the Director-General shall have the power to:

(1) Issue a letter to summon the person with excise outstanding or any other person related to person with excise outstanding to interview when there is a reason to believe that the summer of the related person would be useful for the collection of the outstanding amount of excise;

(2) Order the persons under (1) to bring accounts, documents, or evidences which are necessary to the collection of the outstanding amount of excise for inspection; and

(3) Issue a written order to permit an excise official or competent official to search or seize accounts, documents, or evidences of the persons under (1).

(1) and (2) shall be done at least seven days of the date the person receives the letter or order. (3) shall be done in accordance with the regulations prescribed by the Director-General.

มาตรา ๑๔๙ เมื่อได้มีการยึดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึดและค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้อธิบดีสั่งถอนคำสั่งยึดนั้น

เมื่อได้มีการอายัดสิทธิเรียกร้องไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการอายัด และค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้รับชำระเงินจากบุคคลภายนอก หรือก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ได้ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้อธิบดีสั่งถอนคำสั่งอายัดนั้น

ส่วนที่ ๑๕

การจัดเก็บเงินภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๕๐ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่เสียภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับสินค้าหรือบริการ ตามอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่เกินร้อยละสิบของภาษี

ภาษีที่จะต้องเสียเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีเศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๑๕๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิต ส่งมอบเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นตาม มาตรา ๑๕๐ ให้แก่กระทรวงมหาดไทย โดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละห้าของเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นได้

Section 149. If the expenses of seizure and the outstanding amount of excise are totally paid before the auction of the seized property, the Director-General shall revoke the seizure order.

If the expenses of attachment and the outstanding amount of excise are totally paid before the competent official receives a payment from the third person, the Director-General shall revoke the attachment order.

Part XV

Additional Excise for Local Government

Section 150. The person with excise burden under this Act shall have the duty to pay additional excise for goods or services in support of local government at the rate specified in a Royal Decree but no more than ten percent of the excise.

For the additional excise under paragraph one, the excess of one stang shall be ignored.

Section 151. The competent official or excise official shall give the additional excise collected under section 150 to the Ministry of Internal Affairs after the deduction of five percent of the collected amount for expenses.

หมวด ๒

ใบอนุญาตสำหรับสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ

ส่วนที่ ๑

สุรา

มาตรา ๑๕๒ ในส่วนนี้

“สุรา” ให้ความหมายรวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุรา แต่ไม่รวมถึงเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินศูนย์จุดห้าดีกรี

“สุราแช่” หมายความว่า สุราที่ไม่ได้กลั่น และให้ความหมายรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรีด้วย

“สุรากลั่น” หมายความว่า สุราที่ได้กลั่นแล้ว และให้ความหมายรวมถึงสุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่าสิบห้าดีกรีด้วย

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครอง ให้ยื่นคำขอ อนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

Chapter II
Licenses for Liquor, Tobacco and Playing Card

Part I
Liquor

Section 152. In this Title:

“Liquor” means all materials or mixture that contain alcohol and can be consumed as liquor on its own or when mixed with water or other liquid but excludes beverages containing less than zero point five degree of alcohol;

“Fermented liquor” means non-distilled liquor including fermented liquor that is mixed with distilled liquor and contains less than fifteen degrees of alcohol;

“Distilled liquor” means distilled spirit including distilled spirit that is mixed with fermented liquor and contains more than fifteen degrees of alcohol.

Section 153. A person desires to manufacture liquor or have in possession of distiller of liquor shall apply for a license to the Director-General and comply with the rules, procedures and conditions prescribed by the Director-General.

The application and granting of license under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The license issued under this section shall be valid for three years from the date it was granted.

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำสุราเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดประสงค์จะขายสุรา ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๑๕๕ นี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายสุรา ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขายทั้งหมดในคราวเดียวภายใต้ความควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิต ในกรณีที่ผู้ได้รับ

ใบอนุญาตตายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๒) การขายในการบังคับคดี

(๓) การขายโดยคำสั่งของอธิบดีกรมศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๔) กรณีอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

Section 154. A person desires to import liquor into the Kingdom shall apply for a license to the Director-General.

The application and granting of license under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The Director-General shall, in relation to an importation of liquor into the Kingdom to be used as samples or not for a commercial purpose, have the power to allow importation of certain amount of liquor through certain custom post as prescribed by the Director-General without license.

The provisions of this section shall not apply to the person who has carried out the duty of transporter in good faith or the importation for the purpose of transit or transshipment under the law on customs provided that the Director-General shall have the power to prescribe the rules, procedures and conditions for keeping of account under this section as deemed appropriate.

Section 155. A person desires to sell liquor shall apply for a license with the excise official.

The application and granting of license under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The license issued under this section shall be valid for one year from the date it was granted.

The provision under paragraph one shall not apply to the sale of liquor in the following cases:

- (1) A single sale of all liquor under control of the excise official in the case where the licensee dies or the license has been revoked;
- (2) Sale in the course of the execution of judgment;
- (3) Sale under the order of the Director-General of the Customs Department in accordance with the law on customs;
- (4) Other cases as prescribed by the Director-General.

มาตรา ๑๕๖ ใบอนุญาตขายสุรามี ๒ ประเภท คือ

- (๑) ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๑ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป
- (๒) ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตร

มาตรา ๑๕๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น

มาตรา ๑๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงสุรา โดยนำสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใดเจือปนลงในสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

Section 156. The license to sell liquor shall be separated into two types as follows:

- (1) Liquor selling license type 1 for the sale of all kinds of liquor in the amount of at least ten liters each time;
- (2) Liquor selling license type 2 for the sale of all kinds of liquor in the amount of under ten liters each time.

Section 157. No person shall change the liquor container for commercial purposes except where the person is the holder of the liquor manufacturing license or liquor selling license type 2 and only when the buyer requests such change for immediate drink.

Section 158. No person shall change liquor by mixing in other liquor, water, liquid or other substances for commercial purposes except where the person is the holder of the liquor manufacturing license or liquor selling license type 2 and only when the buyer requests such change for immediate drink provided that such change shall comply with the rules, procedures and conditions prescribed by the Ministerial Regulation.

ส่วนที่ ๒

ยาสูบ

มาตรา ๑๕๙ ในส่วนนี้

“ต้นยาสูบ” หมายความว่า พืชนิโคติเยนาทาแบกัม (NICOTIANATABACUM)

“ใบยา” หมายความว่า ใบยาสดหรือใบยาแห้งของต้นยาสูบ

“ยาสูบ” หมายความว่า บุหรี่ซิการ์ แรต บุหรี่ซิการ์ บุหรี่อื่น ยาเส้น ยาเส้นปรุง ยาเคี้ยว และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นใดที่บริโภคได้เช่นเดียวกับยาสูบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“บุหรี่ยาสูบ” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุง ไม่ว่าจะมียาแห้งหรือยาอัดเจือปนหรือไม่ ซึ่งมวนด้วยกระดาษหรือวัตถุที่สร้างขึ้นใช้แทนกระดาษ หรือใบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรี่ยาสูบ” หมายความว่า ใบยาแห้งหรือยาอัด ซึ่งมวนด้วยใบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรี่ยาสูบ” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุง ซึ่งมวนด้วยใบตอง กลิบบัว กาบหมาก ใบมะกา ใบจาก หรือวัตถุอื่นที่มีใช้กระดาษหรือวัตถุที่สร้างขึ้นใช้แทนกระดาษและมีใบยาแห้งหรือยาอัด

“ยาเส้น” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและแห้งแล้ว

“ยาเส้นปรุง” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและปรุงหรือปนด้วยวัตถุอื่นนอกจากน้ำ

“ยาเคี้ยว” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของใบยาแห้ง ซึ่งได้ปรุงหรือปนด้วยวัตถุอื่นนอกจากน้ำเพื่ออมหรือเคี้ยว

“ยาอัด” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยาสูบซึ่งได้ปั่นหรือย่อยและทำเป็นแผ่นโดยมีวัตถุอื่นเจือปนด้วยหรือไม่ก็ตาม

“ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ

“ผู้บ่มใบยา” หมายความว่า ผู้ทำการบ่มใบยาสดเป็นใบยาแห้ง

“ซอง” ให้หมายความรวมถึงห่อ กระป๋อง กล่อง ขวด หรือสิ่งบรรจุอื่นซึ่งใช้บรรจุหรือผูกมัดยาสูบ

Part II
Tobacco

Section 159. In this Title:

“Tobacco tree” means *Nicotianatabacum*;

“Tobacco leaf” means fresh or dried leaf of tobacco tree;

“Tobacco” means cigarette, cigar, other cigarettes, rolling tobacco, blended rolling tobacco, chewing tobacco including other products that can be consumed as tobacco as provided by Ministerial Regulation;

“Cigarette” means rolling tobacco or blended rolling tobacco, regardless of having blended with dried tobacco or tobacco snuff, that has been wrapped in paper or other material manufactured to be used instead of paper or dried tobacco leaf or tobacco snuff;

“Cigar” means dried tobacco leaf or snuff, which has been wrapped in dried tobacco leaf or snuff;

“Other cigarettes” mean rolling tobacco or blended rolling tobacco which has been wrapped with banana leaf, lotus leaf, palm leaf, *Bridelia* leaf, *Atap* leaf or other materials which is not paper or materials manufactured to be used instead of paper and that is not dried tobacco leaf or tobacco snuff;

“Rolling tobacco” means tobacco leaf or snuff that is cut into strips and dried;

“Blended rolling tobacco” means tobacco leaf or snuff that is cut into strips and blended or mixed with any substance apart from water;

“Chewing tobacco” means any part of dried tobacco leaf that is blended or mixed with any other materials apart from water for keeping in the mouth or chewing;

“Tobacco snuff” means any part of tobacco tree that is grounded or pulverized and made into sheets, whether being mixed with other substances or not;

“Tobacco farmer” means a person permitted to grow tobacco tree;

“Tobacco curer” means a person who cure fresh tobacco leaf to dried tobacco leaf;

“Package” means a wrapper, can, box and bottle, including any other container that is used for containing or holding tobacco.

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดประสงค์จะทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ อธิบดีประกาศกำหนด

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใดประสงค์จะซื้อใบยาแห้ง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ตลอดทั้งการทำบัญชีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๖๒ เมื่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตต้องการทราบชนิดและปริมาณของเมล็ดพันธุ์ยาสูบ ใบยา ยาสูบ หรือต้องการทราบรายละเอียดในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเพาะปลูกต้นยาสูบ การผลิตยาสูบ ให้ผู้ เพาะปลูกต้นยาสูบ ผู้ต้มใบยา หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรม แล้วแต่กรณี แจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตทราบ

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดประสงค์จะผลิตยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๖๔ การผลิตบุหรี่ยิกาแรตเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ

Section 160. A person desires to grow tobacco tree shall apply for a license to the excise official.

The application and the granting of permission under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed in the Notification of the Director-General.

The license issued under this section shall be valid for one year from the date it was granted.

Section 161. A person desires to purchase dried tobacco leaf shall apply to the excise official.

The application and the granting of permission under paragraph one, including the preparation of lists, shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed in the Notification of the Director-General.

The license issued under this section shall be valid for one year from the date it was granted.

Section 162. If the excise official requests for information on the type and amount of tobacco seed, tobacco leaf, tobacco or for details on the procedures related to the growing of tobacco tree or the manufacturing of tobacco, the tobacco farmer, curer or industrialist, as the case may be, shall inform the excise official of such information or details.

Section 163. A person desires to manufacture tobacco shall apply for a license to the Director-General and comply with the rules, procedures and conditions prescribed by the Director-General.

The application and granting of license under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The license issued under this section shall be valid for three years from the date it was granted.

Section 164. Cigarette manufacturing is monopolized by the State.

มาตรา ๑๖๕ ห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองยาสูบที่มีได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่าห้าร้อยกรัม หรือยาสูบประเภทยาเส้นที่มีได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม เว้นแต่เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตยาสูบมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดประสงค์จะนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งใบยา ยาอัด หรือยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งใบยา ยาอัด หรือยาสูบตามวรรคหนึ่ง เพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด่านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดประสงค์จะขายยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการขายยาสูบด้วยโดยอนุโลม

Section 165. No person shall have in possession unpaid excise tobacco under this Act in the amount exceeding five hundred grams or unpaid excise rolling tobacco under this Act in the amount exceeding one kilogram except where such person is the industrialist who is the licensee to manufacture tobacco to be maintained in the factory or bonded warehouse.

Section 166. A person desires to import into or export from the Kingdom, tobacco leaf, snuff or tobacco shall apply for a license to the Director-general.

The application and granting of license under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The Director-General shall, in relation to an importation into or exportation from the Kingdom of tobacco leaf, snuff or tobacco under paragraph one, to be used as samples or not for a commercial purpose, have the power to allow such importation or exportation in the amount and through the custom post prescribed by the Director-general without license.

The provisions of this section shall not apply to the person who has carried out the duty of transporter in good faith or the importation for the purpose of transit or transshipment under the law on customs provided that the Director-General shall have the power to prescribe the rules, procedures and conditions for keeping of account under this section as deemed appropriate.

Section 167. A person desires to sell tobacco shall apply for a license to the excise official.

The application and granting of license under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The license issued under this section shall be valid for one year from the date it was granted.

In this case, section 155 paragraph four shall apply to the sale of tobacco *mutatis mutandis*.

มาตรา ๑๖๘ ใบอนุญาตขายยาสูบมี ๓ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๑ สำหรับการขายส่งยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวนหนึ่งพันมวนขึ้นไป ถ้าเป็นยาสูบประเภทยาเส้น ครั้งหนึ่งจำนวนสองกิโลกรัมขึ้นไป ยาสูบประเภท ยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวนสองร้อยกรัมขึ้นไป

(๒) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๒ สำหรับการขายปลีกยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าหนึ่งพันมวน ถ้าเป็นยาสูบประเภทยาเส้น ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสองกิโลกรัม ยาสูบประเภท ยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสองร้อยกรัม

(๓) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๓ สำหรับการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบอื่น

มาตรา ๑๖๙ การขายยาสูบต้องขายตามขนาดของที่ได้เสียภาษีแล้ว ห้ามแบ่งขาย

ส่วนที่ ๓

ไฟ

มาตรา ๑๗๐ ในส่วนนี้

“ไฟ” หมายความว่า สิ่งที่สามารถใช้เล่นการพนันมีลักษณะเป็นแผ่นบาง ๆ มีเครื่องหมายแสดงแต้มต่าง ๆ ซึ่งทำด้วยกระดาษ พลาสติก หนังหรือวัตถุเทียมหนัง หรือวัตถุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดประสงค์จะผลิตไฟ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตราหนึ่งให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

Section 168. The license to sell liquor shall be separated into three types as follows:

- (1) Tobacco selling license type 1 for the wholesale of tobacco, each time, in the amount of at least one thousand rolls, at least two kilograms in case of rolling tobacco and at least two hundred grams in case of blended rolling tobacco and chewing tobacco;
- (2) Tobacco selling license type 2 for the retail sale of tobacco each time, in the amount of under one thousand rolls, under two kilograms in case of rolling tobacco and under two hundred grams in case of blended rolling tobacco and chewing tobacco;
- (3) Tobacco selling license type 3 for the sale of other tobacco products.

Section 169. Tobacco shall be sold in the whole excise paid package. The sale by means of division is prohibited.

Part III Playing Card

Section 170. In this title:

“Playing card” means a kind of thin piece of gambling equipment having designs or marks showing points and that is made of paper, plastic, leather, or artificial leather or other materials as prescribed by the Ministerial Regulation.

Section 171. A person desires to manufacture playing card shall apply for a license to the Director-General.

The application and granting of license under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The license issued under this section shall be valid for three years from the date it was granted.

มาตรา ๑๗๒ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ไพ่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไฟที่ยังมิได้เสียภาษีไว้ในครอบครองเกินกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบใบ เว้นแต่ไฟนั้นเป็นไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น หรือเป็นไฟที่มีเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของกรมสรรพสามิต

มาตรา ๑๗๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตัดแปลงแก้ไขหรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้นเพื่อขายอย่างไร้

ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่กระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดประสงค์จะนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำไฟเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมีไว้เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด่านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

Section 172. No person shall be in possession of the mold for printing the playing card, except where a license has been granted by the Director-General.

The application and the granting of permission under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed in the Notification of the Director-General.

Section 173. No person shall have in possession unpaid excise playing card more than one hundred and twenty cards except where the card is made by the Excise Department or is playing card with excise paid marks of the Excise Department.

Section 174. No person shall alter, modify or do whatever act with the playing card made by the Excise Department so as to sell it as playing card.

No person shall sell or have in possession for sale the playing cards that have been done in violation of the provisions of paragraph one.

Section 175. A person desires to import into the Kingdom shall apply for a license to the Director-General.

The application and the granting of permission under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The Director-General shall, in relation to an importation of playing card under paragraph one to be used as samples or not for a commercial purpose, have the power to allow such importation or in the amount and through the custom post prescribed by the Director-general without license.

The provisions of this section shall not apply to the person who has carried out the duty of transporter in good faith or the importation for the purpose of transit or transshipment under the law on customs provided that the Director-General shall have the power to prescribe the rules, procedures and conditions for keeping of account under this section as deemed appropriate.

มาตรา ๑๗๖ ผู้ใดประสงค์จะขายไฟ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต
ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการขายไฟด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗๗ ใบอนุญาตขายไฟมี ๒ ประเภท คือ

- (๑) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๑ สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่ สิบลิบขึ้นไป
- (๒) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๒ สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่า สิบลิบ

ส่วนที่ ๔

การแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงสถานที่ และการโอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๗๘ ใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ ให้ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย

ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

ใบแทนใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้ถือเป็นใบอนุญาต

Section 176. A person desires to sell playing card shall apply for a license to the excise official.

The application and granting of license under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministerial Regulations.

The license issued under this section shall be valid for one year from the date it was granted.

In this case, section 155 paragraph four shall apply to the sale of playing card *mutatis mutandis*.

Section 177. The license to sell playing card shall be separated into two types as follows:

(1) Playing card selling license type 1 for the sale of playing card in the amount of at least forty decks each time;

(2) Playing card selling license type 2 for the sale of playing card in the amount of under forty decks each time.

Part IV

Exhibition of License, Change of Facility and Transfer of License

---

Section 178. License to manufacture or sell liquor, tobacco and playing card issued under section 153, section 155, section 163, section 167, section 171 and section 176 shall only be used in the facility specified in the license and shall be exhibited at the place easily seen.

In case the license is lost or substantially damaged, the licensee shall apply for its substitution from the person having the power to issue the license within thirty days from the date it was lost or substantially damaged.

The substitution of the license under paragraph one is deemed to be the license.

มาตรา ๑๗๙ การเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟ ซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘๐ การโอนใบอนุญาตตามหมวดนี้จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๕

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๘๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตตามหมวดนี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามข้อกำหนดในใบอนุญาต ให้ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้มีกำหนดครั้งละไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๑๘๒ ให้ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามหมวดนี้

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามข้อกำหนดในใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๘๓ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘๒ แล้ว จะขออนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

Section 179. The change of facility specified in the license to manufacture or sell liquor, tobacco and playing card issued under section 153, section 155, section 163, section 167, section 171 and section 176 shall be done with a written permission from the person having the power to issue the license.

The application and the granting of permission under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed in the Notification of the Director-General.

Section 180. Transfer of license under this Chapter shall only be done with a written permission from the person having the power to issue the license.

The application and the granting of permission under paragraph one shall be in accordance with the rules, procedure and conditions prescribed in the Notification of the Director-General.

Part V

Suspension and Revocation of License

Section 181. If it appears that the licensee under this Chapter fails to perform or improperly performs under this Act, the Ministerial Regulation or notifications issued under this Act, or conditions stated in the license, the issuer of license shall have the power to suspend the license for no longer than six months for each violation.

Section 182. The issuer of license shall have the power to revoke the license under the following circumstances:

- (1) The license was suspended at least twice and there is a reason that his licence should be revoked again; and
- (2) Failure to perform or improperly perform under this Act, Ministerial Regulations or notifications issued under this Act, or conditions stated in the license and such failure or improper performance causes serious damage.

Section 183. A person whose license has been revoked under section 182 shall not be entitled to apply for a new license until a period of one year from the date the revocation is known to him expires.

หมวด ๓
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๘๔ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๑๒๐ วรรคสองหรือวรรคสาม

(๒) ไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง หรือวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗๙ วรรคสอง

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีออกตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

(๔) ไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๓๓

มาตรา ๑๘๕ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒๓ (๑) (๒) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๖ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ผ่าฝืนมาตรา ๒๖

(๒) นำเข้าซึ่งสินค้าที่มีได้เสียภาษี

Chapter III
Penalties

Section 184. Whoever

(1) Fails to comply with section 15 paragraph one or paragraph two, section 18 paragraph one or paragraph 2, section 19 paragraph one or paragraph 2, section 27, section 32 paragraph one, section 34, section 35 paragraph one, section 36, section 37, section 38 paragraph one, section 40, section 42, section 43 paragraph one, section 47 or section 120 paragraph two or paragraph three;

(2) Fails to comply with the procedures prescribed by the Ministerial Regulation under section 64 paragraph two or the procedures or conditions prescribed by the Director-General under section 79 paragraph two;

(3) Violates or fails to comply with the regulations determined by the Director-General under section 6 (2), (3), (4) or (5);

(4) Fails to render facilities to the excise official or the competent official in the performance of duties under section 14 paragraph two or section 133;

Shall be liable to a of not exceeding twenty thousand Baht.

Section 185. Whoever obstructs the excise official or the competent official in the performance of duties under section 12 paragraph one, section 14 paragraph one, section 120 paragraph one, or section 123 (1), (2) or (4) shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine of not exceeding eighty thousand Baht or to both.

Section 186. Whoever:

(1) Violates section 26;

(2) Imports unpaid excise goods;

Shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding seven years or to a fine from five times to twenty times of the amount of excise to be paid or to both.

มาตรา ๑๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๘๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา ๑๘๘ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ฝ่าฝืนมาตรา ๔๖

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า

(๓) ไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกของอธิบดี คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๓ (๓) มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๑๘๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๑๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๑๙๑ ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๙๒ ผู้ใดซื้อหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ถ้าสุรานั้นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

Section 187. Whoever fails to comply with section 45, section 73, section 74, section 75 or section 80 paragraph two shall be liable to a fine of not exceeding forty thousand Baht.

Section 188. Whoever:

(1) Violates section 46;

(2) Violates or fails to comply with section 118 paragraph one, paragraph two, paragraph three, paragraph four or paragraph five;

(3) Fails to give statement on important question related to the collection of excise or fails to comply with the order or letter of the Director-General, the Appeal Tribunal or the competent official under section 9, section 96 paragraph one, section 123 (3), section 124 paragraph one or section 148 paragraph one without a reasonable ground;

Shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine of not exceeding twenty thousand Baht or to both.

Section 189. Whoever violates section 70 paragraph one, section 76, section 77, section 78, section 79 paragraph one, section 80 paragraph one, section 81, section 82, section 83 or section 121 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding three years or to a fine of not exceeding four hundred thousand Baht or to both.

Section 190. Whoever violates section 146 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding three years and to a fine of not exceeding four hundred thousand Baht.

Section 191. Whoever sells or has in possession for sale of liquor made in violation of section 153 paragraph one shall be liable to a fine of not exceeding fifty thousand Baht.

Section 192. Whoever buys or has in possession of liquor made in violation of section 153 paragraph one shall be liable to a fine of not exceeding ten thousand Baht; provided however that, if the amount of liquor is less than one liter, he shall be liable to a fine of not exceeding two thousand Baht.

มาตรา ๑๙๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๗๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุราหรือยาสูบผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๙๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๖๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๙ หรือมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๙๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรตามมาตรา ๑๕๕ ใบอนุญาตขายยาสูบตามมาตรา ๑๖๗ หรือใบอนุญาตขายไฟ้ตามมาตรา ๑๗๖ ทำการขายไม่ตรงตามประเภทของใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๙๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๙๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตามจำนวนไฟ้ของกลางเป็นเงินสี่เท่าของราคาไฟ้ที่กรมสรรพสามิตขายในประเภทเดียวกันแต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

Section 193. Whoever violates section 153 paragraph one, section 163 paragraph one or section 171 paragraph one shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding six months or to a fine of not exceeding one hundred thousand Baht or to both.

Section 194. The licensee to sell liquor or tobacco who fails to comply with the rules, procedures and conditions prescribed by the Director-General under section 153 paragraph one or section 163 paragraph one shall be liable to a fine of not exceeding five hundred thousand Baht.

Section 195. Whoever violates section 154 paragraph one, section 166 paragraph one or section 175 paragraph one shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding six months or to a fine of not exceeding one hundred thousand Baht or to both.

Section 196. Whoever violates section 155 paragraph one, section 157, section 158, section 160 paragraph one, section 161 paragraph one, section 162, section 167 paragraph one, section 169 or section 176 paragraph one shall be liable to a fine of not exceeding five thousand Baht.

Section 197. The licensee to sell liquor under section 155, to sell tobacco under section 167 or to sell playing card under section 176 who conducts a sale not in accordance with the type of license shall be liable to a fine of not exceeding two thousand Baht.

Section 198. Whoever violates section 172 paragraph one shall be liable to a term of imprisonment from one year to seven years and to a fine from twenty thousand Baht to five hundred thousand Baht.

Section 199. Whoever violates section 174 shall be liable to a term of imprisonment of not exceeding three years or to a fine for four times of the price of playing card sold by the Excise Department of the same sort but not lower than five thousand Baht or to both.

มาตรา ๒๐๐ ผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการภาษีที่ต้องยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๑ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๒๐๒ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านสองแสนบาท

มาตรา ๒๐๓ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองเท่าถึงสิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือที่เสียไม่ครบถ้วน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าสี่ร้อยบาท

(๑) มีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าที่เป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ

(ข) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ มีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือในกรณีที่เป็นการครอบครองยาสูบหรือไฟโดยชอบตามมาตรา ๑๖๕ หรือมาตรา ๑๗๓

(๒) มีไว้ในครอบครองโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้ว ตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๘

Section 200. A person with excise burden who fails to conduct excise filing in order to avoid or evade excise payment shall be liable to a term of imprisonment of not exceeding six months or to a fine of not exceeding two hundred thousand Baht or to both.

Section 201. A competent official or excise official who discloses information related to business of the person with excise burden as known to him from the performance of his duties under this Act and such information shall normally not be disclosed by that person shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding three years or to a fine of not exceeding four hundred thousand Baht or to both, except where such disclosure shall be made for the performance of his official duties or for the purpose of investigation or court proceedings.

Section 202. Whoever gives false statement, answers or refers false witness or evidence or submits false account or document in order to avoid or evade excise payment shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding seven years and to a fine of not exceeding one million and two hundred thousand Baht.

Section 203. Whoever:

(1) Has in possession unpaid or underpaid excise goods except:

(a) Where the industrialist having excise registered maintains the goods in the factory or bonded warehouse, excluding the industrialist having the excise registered and being granted license to manufacture liquor, tobacco and playing card;

(b) Where the industrialist having the excise registered and being granted the license to manufacture liquor, tobacco and playing cards maintains the goods in the factory or bonded warehouse, or where tobacco or playing card is possessed lawfully under section 165 or section 173;

(2) Has in unlawful possession excise exempted or returned goods under Chapter 1 Part 9;

Shall be liable to a fine from two to ten times of the amount of excise to be paid or underpaid but not lower than four hundred Baht.

มาตรา ๒๐๔ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงสิบห้าเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือที่เสียไม่ครบถ้วน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าแปดร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสินค้าที่เป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้ออกรหัสสรรพสามิตมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่ได้ออกรหัสสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ

(ข) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้ออกรหัสสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ มีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือในกรณีที่เป็นการขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่กรมสรรพสามิตผลิตขึ้น

(๒) ขายหรือมีไว้เพื่อขายโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามมาหมวด ๑ ส่วนที่ ๙

มาตรา ๒๐๕ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ หรือไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ กระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๑) ใช้ใบอนุญาตไม่ตรงกับสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

(๒) ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย

(๓) ไม่ขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

Section 204. Whoever:

(1) Sell or has in possession for sale unpaid or underpaid excise goods except

(a) Where the industrialist having excise registered maintains the goods in the factory or bonded warehouse, excluding the industrialist having the excise registered and being granted license to manufacture liquor, tobacco and playing card;

(b) Where the industrialist having the excise registered and being granted the license to manufacture liquor, tobacco and playing cards maintains the goods in the factory or bonded warehouse, or where it is a sale or possession for sale of a playing card made by the Excise Department;

(2) Unlawfully sell or has in unlawful possession for sale excise exempted or returned goods under Chapter 1 Part 9;

Shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine from five to fifteen times of the amount of excise to be paid or underpaid but not lower than eight hundred Baht or to both.

Section 205. The licensee to manufacture or sell liquor, tobacco or playing card under section 153, section 155, section 163, section 167, section 171 and section 176 who:

(1) Uses the license not in accordance with the facility specified in the license;

(2) Fails to exhibit the license at a place easily seen;

(3) Fails to apply for a substitution of the license from the person having the power to issue the license within thirty days from the date the license is lost or substantially damaged;

Shall be liable to a fine of not exceeding five thousand Baht.

มาตรา ๒๐๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๒๐๔ (๑) หรือ (๒) นอกจากจะได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้แล้ว ให้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับสินค้านั้นให้ครบถ้วนอีกด้วย ถ้าผู้นั้นไม่ยอมชำระภาษีภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำสินค้านั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักใช้ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าภาษีตามลำดับแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้เจ้าของสินค้านั้นมารับคืน ถ้าไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

สินค้าด้อยคุณภาพ สินค้าปลอม หรือสินค้าที่ไม่เหมาะสมในการบริโภค หรือสินค้าที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต ทั้งนี้ ให้ทำลายสินค้านั้นหรือจัดการกับสินค้านั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐๗ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ สินค้าหรือวัตถุอื่นใดซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือมีไว้เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นด้วยในการกระทำความผิด

สำหรับของกลางต่อไปนี้ ให้ศาลสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต ไม่ว่าจะมิได้ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

- (๑) ยาเส้น และเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ในคดีกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๓
- (๒) สินค้าในคดีกระทำความผิดตามมาตรา ๑๗๓ และมาตรา ๑๗๔
- (๓) สินค้าในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๘๖
- (๔) แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๘๘ ตลอดจนภาชนะที่บรรจุสิ่งของดังกล่าว
- (๕) ภาชนะ เครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุรา ในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๙๓
- (๖) ยาสูบ บุหรี่ซิการ์เรตในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๒๐๓ (๑) และ (๒) และมาตรา ๒๐๔ (๑) และ (๒) รวมทั้งหีบห่อ

Section 206. Whoever commits an offence under section 203 (1) or (2) or section 204 (1) or (2) shall, other than the penalties specifically prescribed thereto, bear the duty to full paid the excise of that goods. If that person fails to conduct excise payment within the period as prescribed by the competent official, the Director-General shall have the power to sell such goods by auction.

The remaining of the proceeds incurred by the sale by auction under paragraph one shall, after deduction of maintenance and auction fee^၈ as well as excise respectively, be returned to the owner of such goods. If the owner thereof fails to collect that money within one year as from the notification date, that money shall devolve on the State.

Under quality goods, forged goods or goods inappropriate to be consumed or goods as prescribed by the Ministerial Regulation shall devolve on the Excise Department. Such goods shall be destroyed or dealt with in accordance with the rules, procedures and conditions prescribed by the Director-General.

Section 207. The Court shall have the power to render confiscation order to be devolved on the Excise Department all equipment, utensils, vehicles, goods or other materials used in the commission of an offence or being offence if possessed, except where they are properties of any other innocent person.

The Court shall render confiscation order to be devolved on the Excise Department, irrespective of the person to be liable of such offences according to the judgment, the following goods:

- (1) Rolling tobacco and equipment or machine used in its manufacture related to the offense under section 163;
- (2) Goods related to the offense under section 173 and section 174;
- (3) Goods related to the offense subjecting to the penalties under section 186;
- (4) Excise stamp or excise paid mark related to the offense subjecting to the penalties under section 189 as well as containers thereof;
- (5) Container or distributor of liquor related to the offense subjecting to the penalties under section 193;
- (6) Tobacco, cigarette related to the offense subjecting to the penalties under section 203 (1) and (2) and section 204 (1) and (2) including package thereof;

๗) แม่พิมพ์ไฟ ในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๙๘

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐๖ สินค้าที่มีไว้เป็นความผิด และผู้ต้องหายินยอมให้ทำการเปรียบเทียบคดีอันเป็นเหตุให้คดีอาญาเล็กน้อย ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต และให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๐๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๐๙ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าการดำเนินการจัดเก็บภาษีนั้นจะเสร็จสิ้นไป

สินค้าที่ได้เสียภาษีไว้แล้วตามกฎหมายที่ถูกยกเลิกตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วนั้นเป็นเงินภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

(7) Printing mold of playing card related to the offense subjecting to the penalties under section 198.

Subject to section 206, if the alleged offender agrees to settle the crime resulting in the settlement of the case, the goods that constitutes offense if possessed shall devolve on the Excise Department. In this case, section 132 shall apply *mutatis mutandis*.

Section 208. In the case where the offender is a juristic person, if the commission of an offence of that juristic person is ordered or directed by any director, manager or any other person who is responsible for the operation of such juristic person, or if such person omits to order or direct the juristic person where there is the duty to do so resulting in the offense being committed by the juristic person, that person shall also be liable to the penalty imposed for such offence.

Transitory Provision

Section 209. All the laws, rules and other regulations stated in the laws on excise, laws on excise tariff, laws on excise allocation, laws on liquor tax allocation, laws on liquor, laws on tobacco and laws on playing card that are in force before this Act comes into force shall remains in force until the end of the tax collection.

For goods whose tax has been paid under the repealed laws under section 3 of this Act, the tax paid is deemed to be the excise paid under this Act.

มาตรา ๒๑๐ การยื่นคำคัดค้านการประเมินภาษีและการยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัย คำคัดค้านที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นการยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

กรณีที่มีการประเมินภาษีแล้วและอยู่ในระหว่างระยะเวลายื่นคำคัดค้าน หรือกรณีที่มีคำวินิจฉัยคำคัดค้านแล้วและอยู่ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ หรือกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ คำวินิจฉัยคำคัดค้านแล้วและอยู่ในระหว่างระยะเวลาฟ้องคดีต่อศาล ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับแจ้งการประเมินหรือผู้ได้รับคำวินิจฉัยคำคัดค้านยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือให้ผู้ได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้านฟ้องคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

ให้ถือว่าการดำเนินการบังคับชำระภาษีค้าง และการยึดหรืออายัดทรัพย์สินใด ๆ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นการดำเนินการบังคับชำระภาษีค้าง และการยึดหรืออายัดตามพระราชบัญญัตินี้

การบังคับชำระภาษีค้างตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑๑ บรรดากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดอ้างถึงกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา ให้ถือว่าบทกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้

Section 210. Objection to tax assessment and appeal to the ruling of the objection made under the Excise Act B.E. 2527 (1984) that are still pending are deemed to be an appeal to the Appeal Tribunal under this Act on the date this Act comes into force.

In the case the tax has already been assessed and is in the period of filing an objection, or the case where ruling of the objection has been given and is in the period of filing an appeal, or the case where ruling of the objection has been made and is in the period of filing a case to the court under the Excise Act B.E. 2527 (1984), the person having the duty to pay tax and whose tax assessment has been notified or the person who receives the ruling of the objection shall file an appeal to the Appeal tribunal within thirty days as from the date this Act comes into force, or the person who receives the appeal of the ruling of the objection shall file the case to the court within thirty days as from the date this Act comes into force as the case maybe.

The enforcement of outstanding tax and the seizure or attachment of any property under the Excise Act B.E. 2527 (1984) and the Tobacco Act B.E. 2509 (1966) before this Act comes into force are deemed to be the enforcement of outstanding excise and seizure or attachment under this Act.

The enforcement of outstanding tax under the Excise Act B.E. 2527 shall be made in accordance with the provisions of this Act.

Section 211. All the laws, rules, regulations, notifications, orders or any cabinet resolutions that refer to laws on excise, laws on excise tariff, laws on liquor, laws on tobacco, laws on playing card, laws on excise tax revenue allocation and the law on liquor tax revenue allocation shall be the reference made by such laws, rules, regulations, notifications, orders or any cabinet resolutions to this Act.

มาตรา ๒๑๒ ใบทะเบียนสรรพสามิตที่ออกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ได้ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๓๓

มาตรา ๒๑๓ ใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต แต่ในกรณีใบอนุญาตตาม มาตรา ๓๓ และมาตรา ๑๔๔ ฉ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ที่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นขอใบอนุญาต นั้น ๆ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

Section 212. Excise registration certificate issued to the industrialist and service provider under the Excise Act B.E. 2527 (1984) that is issued before this Act comes into force shall continue to be valid for six months from the date this Act comes into force.

The industrialist, importer or service provider shall apply for an excise registration to the Chief of Excise Area at the Excise Office in the area where the factory, work place or service facility is located as the case maybe within six months from the date this Act comes into force in accordance with the rules, procedures and conditions stated under section 33.

Section 213. The license issued under the Excise Act B.E.2527 (1984), Liquor Act B.E. 2493 (1950), Tobacco Act B.E. 2509 (1966) and Playing Card Act B.E. 2486 (1943) before this Act comes into force shall continue to be valid until it expires. However, the license under section 33 and section 144 g (1) under the Excise Act B.E. 2527 (1984) shall continue to be valid for six months from the date this Act comes into force.

The person who has the duty to apply for a license under this Act shall apply for the license within six months from the date this Act comes into force in accordance with the rules, procedures and conditions stated for the application of such licenses.

Countersigned by:

General Prayut Chan-o-cha

Prime Minister

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐
(๒)	ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี	ปีละ	๑๕,๐๐๐
(๓)	การจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี	ลักษณะจำเพาะละ	๗,๕๐๐
(๔)	ใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐
(๕)	การต่ออายุใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐
(๖)	ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ครั้งละ	๕,๐๐๐
(๗)	การควบคุมการผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	เดือนละ	๗๕,๐๐๐
(๘)	ใบอนุญาตผลิตสุรา	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐
(๘)	ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐
(๑๐)	ใบอนุญาตขายสุรา		
	ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐
	ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐
(๑๑)	ใบอนุญาตผลิตยาสูบ	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐
(๑๒)	ใบอนุญาตขายยาสูบ		
	ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐
	ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐
	ประเภทที่ ๓	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐
(๑๓)	ใบอนุญาตซื้อใบยาแห้ง	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐
(๑๔)	ใบอนุญาตนำใบยา ยาอัด หรือยาสูบเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐
(๑๕)	ใบอนุญาตผลิตไฟ	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐
(๑๖)	ใบอนุญาตขายไฟ		
	ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐
	ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐

Fee Rates Schedule

(1)	License for establishment of a bonded warehouse	Each license	150,000	Baht
(2)	Annual fee for bonded warehouse	Each year	15,000	Baht
(3)	Registration of an excise paid mark	Each mark	7,500	Baht
(4)	License to produce excise registration paid mark	Each license	150,000	Baht
(5)	Renewal of license to produce excise registration paid mark	Each license	150,000	Baht
(6)	License to import excise registration paid mark	Each time	5,000	Baht
(7)	Supervision of the production of the license to produce excise registration paid mark	Each month	75,000	Baht
(8)	License to manufacture liquor	Each license	300,000	Baht
(9)	License to import liquor into the Kingdom	Each time	25,000	Baht
(10)	License to sell liquor			
	Type 1	Each year	100,000	Baht
	Type 2	Each year	50,000	
(11)	License to manufacture tobacco	Each license	300,000	Baht
(12)	License to sell tobacco			
	Type 1	Each year	100,000	Baht
	Type 2	Each year	50,000	
	Type 3	Each year	100,000	
(13)	License to purchase dried tobacco leaf	Each license	30,000	Baht
(14)	License to import into or export from the Kingdom tobacco leaf, tobacco snuff or tobacco	Each time	25,000	Baht
(15)	License to manufacture playing card	Each license	300,000	Baht
(16)	License to sell playing card			
	Type 1	Each year	100,000	Baht
	Type 2	Each year	50,000	

(๑๓)	ใบอนุญาตนำไฟเข้ามาใน ราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๔)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๕)	การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ	กึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ
(๒๐)	การเปลี่ยนแปลงสถานที่ระบุไว้ใน ใบอนุญาต	ครั้งละ	หนึ่งในสี่ของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ

(17)	License to import playing card into the Kingdom	Each time	25,000	Baht
(18)	Substitution for a license	Each license	1,000	Baht
(19)	Transfer of license	Each time	Half of the fees of such license	
(20)	Change of facility specified in the license	Each time	One-fourth of the fee of such license	

บัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	ตอนที่ ๑			
	สินค้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน			
	“น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากปิโตรเลียม ได้แก่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันเตา และน้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกับน้ำมันที่ได้ออกชื่อมาแล้ว น้ำมันหล่อลื่นปิโตรเลียมปิตุเมน (แอสฟัลต์) ปิโตรเลียมโค้ก ก๊าซปิโตรเลียมชนิดต่าง ๆ ก๊าซธรรมชาติ เหลว ก๊าซธรรมชาติ สารละลายหรือโซลเวนต์ชนิดต่าง ๆ สารพลอยได้ และกากอื่น ๆ ที่ได้จากปิโตรเลียม และให้หมายความรวมถึงน้ำมันอื่นหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่มีได้ผลิตจากปิโตรเลียมซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง หรือใช้ผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง หรือใช้แทนน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ได้ออกชื่อมาแล้วข้างต้น			
๐๑.๐๑	น้ำมันเบนซิน และน้ำมันที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นำเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๒	แวนทาล รีฟอร์มเมท ไพโรไลซิสก๊าซโซลีน และของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นำเป็นหนึ่งลิตร	๒๐

Excise Tariff Rate Schedule

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
	Part 1			
	Oil and Petroleum Products			
	“Oil and Petroleum Products” mean products made of petroleum, i.e. benzene, kerosene, jet fuel, diesel, heavy fraction petrol, furnace oil, other oils with similar properties with the above mentioned, lubricant oil, petroleum bitumen (asphalt), petroleum coke, any kind of petroleum gas, natural liquid gas, natural gas, any kind of solution or solvent, derivative and other residue from petroleum and including other oil or other products which are not derived from petroleum but capable to be used as fuel or to produce fuel or to be used in the same manner of the above mentioned products.			
01.01	Benzene and similar oil	50	Liter, Fraction of one liter shall be calculated as one liter	20
01.02	Naphtha, reformat, pyrolysis gasoline and similar liquid	50	Liter, Fraction of one liter shall be calculated as one liter	20

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๑.๐๓	น้ำมันก๊าดและน้ำมันที่จุดให้แสงสว่างที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๒๐
๐๑.๐๔	น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๒๐
๐๑.๐๕	น้ำมันดีเซล และน้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๒๐
๐๑.๐๖	ก๊าซธรรมชาติเหลว (เอ็น.จี.แอล.) และก๊าซเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่ง ลิตร	๒๐
๐๑.๐๗	ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (แอล.พี.จี.) ก๊าซโพรเพนเหลวและก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัมให้ นับเป็นหนึ่ง กิโลกรัม	๒๐
๐๑.๐๘	ก๊าซมีเทนเหลว ก๊าซอีเทนเหลว ก๊าซบิวเทน เหลว ไอโซเมอร์ของบิวเทนในสภาพเหลว และก๊าซหรือของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัมให้ นับเป็นหนึ่ง กิโลกรัม	๒๐
๐๑.๐๙	เอทิลีนเหลว โพรพิลีนเหลว บิวทิลีนเหลว ไอโซเมอร์ของบิวทิลีนในสภาพเหลว บิวทาไดอินเหลว และของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัมให้ นับเป็นหนึ่ง กิโลกรัม	๒๐

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
01.03	Kerosene and oil that can be lighted in similar manner	50	Liter, Fraction of one liter shall be calculated as one liter	20
01.04	Jet fuel	50	Liter, Fraction of one liter shall be calculated as one liter	20
01.05	Diesel and similar oil	50	Liter, Fraction of one liter shall be calculated as one liter	20
01.06	Natural liquid gas (N.G.L.) and similar liquid gas	50	Liter, Fraction of one liter shall be calculated as one liter	20
01.07	Liquid petroleum gas (L.P.G.), liquid propane gas and similar gas	50	Kilogram, Fraction of one kilogram shall be calculated as one kilogram	20
01.08	Liquid methane gas, liquid ethane gas, liquid butane gas, isomer of butane in liquid form and similar gas or liquid	50	Kilogram, Fraction of one kilogram shall be calculated as one kilogram	20
01.09	Liquid ethylene, liquid propylene, liquid butylene, isomer of butylene in liquid form, liquid butadiene and similar liquid	50	Kilogram, Fraction of one kilogram shall be calculated as one kilogram	20

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๑.๑๐	ก๊าซมีเทน ก๊าซอีเทน ก๊าซโพรเพน ก๊าซบิวเทน ไอโซเมอร์ของบิวเทนในสภาพเป็นก๊าซ และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๑	เอทิลีน โพรพิลีน บิวทิลีน ไอโซเมอร์ของบิวทิลีน บิวทาไดอีนในสภาพเป็นก๊าซ และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๒	น้ำมันเตาและน้ำมันที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๑๓	ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของผสมปิโตรเมเนียมซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๑๔	สารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ทั้งนี้ เฉพาะที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีประกาศกำหนด	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๒๐

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
01.10	Methane gas, ethane gas, propane gas, butane gas, isomer of butane in gas form and similar gas	50	Kilogram, Fraction of one kilogram shall be calculated as one kilogram	20
01.11	Ethylene, propylene, butylene, isomer of butylene, butadiene in gas form and similar gas	50	Kilogram, Fraction of one kilogram shall be calculated as one kilogram	20
01.12	Furnace oil and similar oil	50	Liter or kilogram as prescribed by the Minister	20
01.13	Bitumen mixture product used as fuel	50	Liter or kilogram as prescribed by the Minister	20
01.14	Hydrocarbon solvent with the properties prescribed by the Director-General	50	Liter or kilogram as prescribed by the Minister	20
01.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	50	Liter or kilogram as prescribed by the Minister	20

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>ตอนที่ ๒ สินค้าเครื่องต้ม</p> <p>“เครื่องต้ม” หมายความว่า</p> <p>(๑) สิ่งซึ่งตามปกติใช้เป็นเครื่องต้มได้ โดยไม่ต้องเจือปน ซึ่งไม่มีแอลกอฮอล์หรือมีแอลกอฮอล์โดยปริมาตรไม่เกินร้อยละ ๐.๕ อันบรรจุในภาชนะและผนึกไว้ แต่ไม่รวมถึง</p> <p>(ก) น้ำหรือน้ำแร่ตามธรรมชาติ</p> <p>(ข) น้ำกลั่นหรือน้ำกรองสำหรับต้มโดยไม่ปรุงแต่ง</p> <p>(ค) เครื่องต้มซึ่งผู้ผลิตได้ผลิตขึ้นเพื่อขายปลีกเองโดยเฉพาะ อันมิได้มีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์อยู่ด้วย ทั้งนี้ได้สงวนคุณภาพด้วยเครื่องเคมี</p> <p>(ง) นํ้านมจืด นํ้านมอื่น ๆ ไม่ว่าจะปรุงแต่งหรือไม่ ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร</p> <p>(จ) เครื่องต้มซึ่งมีลักษณะเป็นเกล็ดน้ำแข็ง</p> <p>(ฉ) เครื่องต้มตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๒) หัวเชื้อเข้มข้นเฉพาะที่ใช้กับเครื่องผลิตเครื่องต้มพร้อมต้มเพื่อขายให้กับผู้บริโภค ณ จุดขายปลีก</p> <p>(๓) อาหารชนิดเหลว หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ตามกฎหมายว่าด้วยอาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>			

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
	<p style="text-align: center;">Part 2 Beverages</p> <p>“Beverage” means:</p> <p>(1) any liquid normally used alone for drinking without or with alcohol for less than 0.5 percent per volume and contained in sealed container, but not including:</p> <p style="padding-left: 40px;">(a) natural or mineral water;</p> <p style="padding-left: 40px;">(b) distilled or filtered water for drinking without mixing with additives;</p> <p style="padding-left: 40px;">(c) non-carbonated beverage produced by the manufacturer for his retail sale without being preserved by chemicals;</p> <p style="padding-left: 40px;">(d) non-flavored milk and other milk whether being flavored or not, in accordance with the standard specified under the laws on food;</p> <p style="padding-left: 40px;">(e) ice-flaked beverage;</p> <p style="padding-left: 40px;">(f) other beverage prescribed by the Minister;</p> <p>(2) concentrated leavening which is used with a machine to manufacture instant beverage to be sold to consumers at retail site;</p> <p>(3) liquid diet or dietary supplement under the laws on food as prescribed by the Minister.</p>			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๒.๐๑	น้ำแร่เทียม น้ำโซดาและน้ำอัดลม ที่ไม่เติมน้ำตาล หรือสารที่ทำให้หวานอื่น ๆ และไม่ปรุงกลิ่นรส	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๐๒	น้ำแร่ และน้ำอัดลม ที่เติมน้ำตาลหรือสารที่ทำให้หวานอื่น ๆ หรือที่ปรุงกลิ่นรสและเครื่องดัดอื่น ๆ แต่ไม่รวมถึงน้ำผลไม้หรือน้ำพีชผัก ตามประเภทที่ ๐๒.๐๓	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๐๓	น้ำผลไม้ (รวมถึงเกรปป์ส) และน้ำพีชผักที่ไม่ได้หมัก และไม่เติมน้ำตาล ไม่ว่าจะเติมน้ำตาลหรือสารทำให้หวานอื่น ๆ หรือไม่ก็ตาม	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๐๔	หัวเชื้อเข้มข้นเฉพาะที่ใช้กับเครื่องผลิตเครื่องดื่มพร้อมดื่มเพื่อขายให้กับผู้บริโภค ณ จุดขายปลีก	๓๐	ลิตร	๑๐๐
๐๒.๐๕	อาหารชนิดเหลว หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ตามกฎหมายว่าด้วยอาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐	ลิตร	๒๐

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
02.01	Artificial mineral water, soda and soft drink without sugar or other sweetening agents and without additives	30	Liter	20
02.02	Mineral water and soft drink containing sugar or sweetening agents or additives and other beverages but not including fruit or vegetable juice under category 02.03	30	Liter	20
02.03	Non-fermented and non-alcoholic fruit juice (including grape must) and vegetable juice, regardless of whether sugar or other sweetening agent is added or not	30	Liter	20
02.04	Concentrated leavening used with a machine to manufacture instant beverage to be sold to consumers at retail site	30	Liter	100
02.05	Liquid diet or dietary supplement under the laws on food as prescribed by the Minister	30	Liter	20
02.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	30	Liter	20

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>ตอนที่ ๓</p> <p>สินค้าเครื่องไฟฟ้า</p> <p>“เครื่องไฟฟ้า” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ซึ่งใช้พลังงานไฟฟ้า และให้รวมถึงสิ่งที่ใช้ประกอบกับไฟฟ้าหรือเกี่ยวกับไฟฟ้าด้วย</p>			
๐๓.๐๑	โคมไฟฟ้าและโคมระย้า สำหรับติดเพดานหรือผนังแต่ไม่รวมถึงที่ใช้สำหรับให้แสงสว่าง	๓๐		
๐๓.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	<p>ตอนที่ ๔</p> <p>สินค้าแบตเตอรี่</p> <p>“แบตเตอรี่” หมายความว่า เซลล์หรือหมู่เซลล์ไฟฟ้าซึ่งต่อกันอยู่อย่างอนุกรมหรืออย่างขนานหรือทั้ง ๒ อย่าง และสามารถเก็บพลังงานและให้พลังงานไฟฟ้าได้</p>			
๐๔.๐๑	แบตเตอรี่	๓๐		

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
	Part 3 Electronic Appliances “Electronic Appliance” means a product that use electric power to function as well as other things that are used with, or related to electricity.			
03.01	Electronic lamp and chandelier for mounted on ceilings or walls but not including those for providing light outdoor or public road	30		
03.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	30		
	Part 4 Batteries “Battery” means an electrical cell or a set of electrical cells connected in series or parallel circuit or both and capable of storing or generating electric power.			
04.01	Battery	30		

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๕.๐๑ ๐๕.๙๐	<p>ตอนที่ ๕ สินค้าแก้วและเครื่องแก้ว “แก้วและเครื่องแก้ว” หมายความว่า สิ่งของและเครื่องใช้ที่ทำด้วยแก้ว ได้แก่ แก้ว เลด คริสตัล และแก้วคริสตัลอื่น ๆ แก้วเลดคริสตัล และแก้วคริสตัลอื่น ๆ อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ตอนที่ ๖ สินค้านยนต์ “รถยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อตั้งแต่สามล้อและเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้าหรือพลังงานอื่น แต่ไม่รวมรถที่เดินบนราง รถจักรยานยนต์มีพ่วงข้างไม่เกินหนึ่งล้อ รถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และรถยนต์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด “รถยนต์นั่ง” หมายความว่า รถเก๋งหรือรถยนต์ที่ออกแบบสำหรับเพื่อใช้สำหรับนั่งเป็นปกติวิสัย และให้หมายความรวมถึงรถยนต์ในลักษณะทำนองเดียวกัน เช่น รถยนต์ที่มีหลังคาติดต่อเป็นเนื้อเดียวกันในลักษณะถาวร ด้านข้างและหรือด้านหลังคนขับมีประตูหรือหน้าต่างและมีที่นั่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมียานพาหนะเท่าใด “รถยนต์โดยสาร” หมายความว่า รถตู้หรือรถยนต์ที่ออกแบบเพื่อใช้ขนส่งคนโดยสารจำนวนมาก รวมทั้งรถยนต์ในลักษณะทำนองเดียวกัน “รถยนต์กระบะ” หมายความว่า รถยนต์ที่มีตอนหลังเป็นกระบะบรรทุกซึ่งเปิดโล่งจนถึงท้ายรถ โดยไม่มีหลังคา</p>	๓๐ ๓๐		

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
	Part 5 Glasse and Glassware “Glass and Glassware” mean an article and utensil made of glass, i.e. glass, lead crystal and other crystal glass.			
05.01	Lead crystal glass and other crystal glass	30		
05.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	30		
	Part 6 Automobiles “Automobile” means a vehicle with at least three wheels and runs by engine, electric power or other energy, but not including railed vehicle, motorcycle with no not exceeding one-wheeled side car, motorcycle under the laws on automobile and automobiles prescribed by the Minister. “Passenger car” means a car or automobile designed for normal use as a passenger car, including other automobiles with similar nature, e.g. car with permanently attached roof, having doors or windows at the side and/or the rear of the driver seat and equipped with seat regardless of the number of seat. “Transport car” means a van or an automobile designed for transportation of a large number of passengers, including other automobiles with similar nature. "Pick-up truck” means a car or automobile with opened loading bed at the rear.			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๖.๐๑	รถยนต์นั่ง	๘๐		
๐๖.๐๒	รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน	๘๐		
๐๖.๐๓	รถยนต์กระบะที่ออกแบบสำหรับให้น้ำหนัก รถรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัม	๔๐		
๐๖.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๘๐		
	ตอนที่ ๗ สินค้ารถจักรยานยนต์			
	“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อ ไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกิน หนึ่งล้อ เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือ กำลังไฟฟ้า และให้หมายความรวมถึง รถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์			
๐๗.๐๑	รถจักรยานยนต์	๓๐		
	ตอนที่ ๘ สินค้าเรือ			
	“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำ ทุกชนิด			
๐๘.๐๑	เรือยอชต์ และยานพาหนะทางน้ำที่ใช้เพื่อ ความสำราญ	๕๐		

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
06.01	Passenger car	80		
06.02	Transport car with seats for not exceeding 10 person	80		
06.03	Pick-up truck designed to have the total weight including payload of not exceeding 4,000 kilograms	40		
06.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	80		
	Part 7 Motorcycles			
	“Motorcycle” means a vehicle with not exceeding two wheels or if there is a sidecar attached, not exceeding one wheel is added. Such vehicle may run by an engine or electric power. Motorcycle also includes motorcycle under the laws on automobile.			
07.01	Motorcycle	30		
	Part 8 Boats			
	“Boat” means all types of water vehicles.			
08.01	Yacht and water vehicle used for recreational activities	50		

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๘.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตอนที่ ๙ สินค้าผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและ เครื่องสำอาง “ผลิตภัณฑ์เครื่องหอม” หมายความว่า น้ำหอม หัวน้ำหอม น้ำมันหอม และสิ่งที่ทำให้มีกลิ่นหอมต่าง ๆ แต่ไม่รวมถึง (๑) หัวน้ำหอมที่ใช้ได้เฉพาะในการผลิตสินค้า และ (๒) สินค้าตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด “เครื่องสำอาง” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์สิ่งปรุงแต่งเพื่อใช้บนผิวหนัง หรือ ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายมนุษย์ สำหรับทำความสะอาด ป้องกัน แต่งเสริมให้เกิดความงาม หรือเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะ โดยถู ทา ฟน หรือโรย เป็นต้น แต่ไม่รวมถึง (๑) เกสซ์ผลิตภัณฑ์ และ (๒) สินค้าตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๓๐		
๐๙.๐๑	น้ำหอม หัวน้ำหอม และน้ำมันหอม	๒๐		
๐๙.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๒๐		

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
08.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation Part 9 Perfumery and Cosmetics “Perfumery” means perfume, perfume oil, essential oil and other things that disperse fragrance, but not including: (1) perfume oil that can be used only in production of goods; and (2) goods prescribed by the Minister. “Cosmetic” means mixed product to be applied on human skin or any part of human body for cleansing, protecting, beautifying or changing the appearance by means of rubbing, smearing, spraying or sprinkling, but not including: (1) medical products; and (2) goods prescribed by the Minister.	30		
09.01	Perfume, perfume oil and essential oil	20		
09.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	20		

ประเภทที่	รายการ	อัตรากาซี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๐.๐๑	<p>ตอนที่ ๑๐</p> <p>สินค้าพรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ</p> <p>“พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ” หมายความว่า เครื่องลาดที่ทำจากวัสดุต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์สิ่งทอเป็นผืนที่มีวัตถุประสงค์ตั้งแต่หนึ่งชั้นขึ้นไป เพื่อประโยชน์ในการใช้งานดังเช่นเครื่องปูลาดและสิ่งทอปูพื้นทั่วไป และให้หมายความรวมถึงของที่มีลักษณะเป็นพรมและสิ่งทอปูพื้นแต่มีเจตนาใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น</p> <p>พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ</p>	๓๐		
๑๑.๐๑	<p>ตอนที่ ๑๑</p> <p>สินค้าหินอ่อนและหินแกรนิต</p> <p>“หินอ่อน” หมายความว่า หินซึ่งแปรสภาพจากหินปูน ที่มีแคลเซียมคาร์บอเนตเป็นองค์ประกอบหลัก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบหรือลักษณะใด ซึ่งสามารถนำไปขึ้นรูป ตัด หรือแกะสลักเป็นรูปร่างหรือลวดลายได้</p> <p>“หินแกรนิต” หมายความว่า หินอัคนีชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยแร่ควอร์ตซ์และเฟลด์สปาร์เป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบและลักษณะใดซึ่งกรดไม่กัด แข็งและทนทาน สามารถนำไปใช้งานก่อสร้างและประดับตกแต่ง</p> <p>หินอ่อนและหินแกรนิต</p>	๓๐		

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
10.01	<p align="center">Part 10</p> <p align="center">Carpets and Other Floor Covering Textiles</p> <p>“Carpets and Other Floor Covering Textiles” means matting made of various materials and textile products composing of at least one layer of textile which are used to cover floor, including the aforesaid materials and products with similar nature but are used for other purposes.</p> <p>Carpet and other floor covering textiles</p>	30		
11.01	<p align="center">Part 11</p> <p align="center">Marble and Granite Products</p> <p>“Marble” means a rock which is a metamorphic form of limestone composing mainly of calcium carbonate, regardless of what form it takes and capable of being shaped, cut or carved into any design or pattern.</p> <p>“Granite” means a kind of igneous rock in any form composing mainly of quartz and feldspar and is resistant to acid, strong and durable and capable of being used for construction and decoration.</p> <p>Marble and granite</p>	30		

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>ตอนที่ ๑๒</p> <p>สินค้าสารทำลายชั้นบรรยากาศ</p> <p>“สารทำลายชั้นบรรยากาศ” หมายความว่า สารเคมีสังเคราะห์ประเภทไฮโดรคาร์บอนที่มี คลอรีน ฟลูออรีน หรือโบรมีนเป็น องค์ประกอบ หรือฮาโลเจนเต็ด ไฮโดรคาร์บอน เมื่อมีการสะสมในชั้น บรรยากาศจะทำให้โมเลกุลของโอโซน ถูกทำลาย</p>			
๑๒.๐๑	สารทำลายชั้นบรรยากาศประเภทอนุพันธ์	๓๐		
๑๒.๙๐	ฮาโลเจนเต็ดไฮโดรคาร์บอน อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	<p>ตอนที่ ๑๓</p> <p>สินค้าสุรา</p>			
๑๓.๐๑	(๑) สุราแช่ (ก) ชนิดเบียร์	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่ง ลิตรแห่ง แอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่ง ขึ้นสูตรด้วย เครื่องวัดของกรม สรรพสามิตหรือที่ กรมสรรพสามิต รับรอง	๓,๐๐๐

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
	Part 12			
	Ozone Depleting Substances			
	“Ozone Depleting Substance” means any hydrocarbon synthetic substance composing of chlorine, fluorine or bromine or halogenated carbon, which if accumulated in the atmosphere would destroy the ozone molecules.			
12.01	Halogenated hydrocarbon derivatives type of ozone depleting substance	30		
12.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	30		
	Part 13			
	Liquor			
13.01	(1) Fermented liquor			
	(a) Beer	30	Per liter of pure alcohol proved by measurement meter of or certified by the Excise Department	3,000

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตาม มูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ- บาท
	(ข) ชนิดไวน์และสปาร์กลิ้งไวน์ที่ทำจากองุ่น	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่ง ลิตรแห่ง แอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่ง ชั้นสุตรด้วย เครื่องวัดของกรม สรรพสามิตหรือที่ กรมสรรพสามิต รับรอง	๓,๐๐๐
	(ค) ชนิดสุราแช่ผลไม้ที่มีส่วนผสมขององุ่น หรือไวน์องุ่น	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่ง ลิตรแห่ง แอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่ง ชั้นสุตรด้วย เครื่องวัดของกรม สรรพสามิตหรือที่ กรมสรรพสามิต รับรอง	๓,๐๐๐
	(ง) ชนิดอื่น ๆ นอกจาก (ก) (ข) และ (ค)	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่ง ลิตรแห่ง แอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่ง ชั้นสุตรด้วย เครื่องวัดของกรม สรรพสามิตหรือที่ กรมสรรพสามิต รับรอง	๑,๐๐๐

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
	(b) Wine and sparkling wine made from grapes	30	Per liter of pure alcohol proved by measurement meter of or certified by the Excise Department	3,000
	(c) Fermented fruit liquor with grapes or grape wine as component	30	Per liter of pure alcohol proved by measurement meter of or certified by the Excise Department	3,000
	(d) Other types not (a), (b) and (c)	30	Per liter of pure alcohol proved by measurement meter of or certified by the Excise Department	1,000

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๓.๐๒	(๒) สุรากลั่น (ก) ชนิดสุราขาว	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตรด้วยเครื่องวัดของกรมสรรพสามิตหรือที่กรมสรรพสามิตรับรอง	๑,๐๐๐
	(ข) ชนิดอื่นๆ นอกจาก (ก)	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตรด้วยเครื่องวัดของกรมสรรพสามิตหรือที่กรมสรรพสามิตรับรอง	๑,๐๐๐
๑๔.๐๑	ยาสูบ ตอนที่ ๑๔ สินค้ายาสูบ	๙๐	ต่อปริมาณหนึ่งชิ้น หนึ่งอัน หรือหนึ่งกรัม เศษของหนึ่งกรัมให้นับเป็นหนึ่งกรัมและหรือต่อปริมาณหนึ่งมวน	๕

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
13.02	(2) Distilled liquor (a) White wine	30	Per liter of pure alcohol proved by measurement meter of or certified by the Excise Department	1,000
	(b) Other types not (a)	30	Per liter of pure alcohol proved by measurement meter of or certified by the Excise Department	1,000
	Part 14 Tobacco			
14.01	Tobacco	90	Per one piece or one gram, Fragment of one gram shall be calculated as one gram and/or per roll	5

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๕.๐๑	ไฟ	๖๐	หนึ่งร้อยใบ	๕๐๐
๑๖.๙๐	<p>ตอนที่ ๑๖ สินค้าอื่น ๆ</p> <p>สินค้าอื่น ๆ นอกจากตอนที่ ๑ ถึงตอนที่ ๑๕ ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา</p>	๕๐	ตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิ หรือตามปริมาณสุทธิ	๑,๐๐๐
๑๗.๐๑	<p>ตอนที่ ๑๗ กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ</p> <p>“กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ” หมายความว่า การประกอบกิจการในด้านบันเทิงหรือหย่อนใจต่าง ๆ ในสถานบริการเพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น สถานมหรสพ สถานที่ฉายภาพยนตร์ ไนต์คลับ คาบาร์เรต ดิสโกเธค คาราโอเกะ ค็อกเทลเลาจน์ สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด เป็นต้น</p> <p>ไนต์คลับ ดิสโกเธค ผับ บาร์ ค็อกเทลเลาจน์ โดยให้หมายรวมถึงสถานที่ที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา</p>	๓๐	ตารางเมตร	๓,๐๐๐

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
15.01	<p style="text-align: center;">Part 15 Playing Card</p> Playing card	60	One hundred cards	500
16.90	<p style="text-align: center;">Part 16 Other Products</p> Other products excluding Part 1 to Part 15 as prescribed by the Royal Decree	50	Unit, net weight or net volume	1,000
17.01	<p style="text-align: center;">Part 17 Entertainment or Recreation Business</p> “Entertainment or Recreation Business” means a business which provides entertainment or recreation service in service facility for commercial purposes, e.g. entertainment place, cinema, night club, cabaret, discotheque, karaoke, cocktail lounge, bathing, sauna or massage, etc.	30	Square meter	3,000
	Nightclub, discotheque, pub, bar, cocktail lounge including places that provide food and alcoholic beverages and arrange for music show or other shows for entertainment and close after 24.00 a.m.			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๗.๐๒	สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด	๓๐	รอบ	๑,๐๐๐
๑๗.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	ตอนที่ ๑๘ กิจการเสี่ยงโชค “กิจการเสี่ยงโชค” หมายความว่า การประกอบกิจการในด้านการจัดให้มีการ เสี่ยงโชคหรือแสวงโชคโดยวิธีการใด ๆ เพื่อให้ได้รับเงิน รางวัลหรือประโยชน์อย่าง อื่น			
๑๘.๐๑	สนามแข่งม้า	๓๐		
๑๘.๐๒	การออกสลากกินแบ่ง	๓๐		
๑๘.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	ตอนที่ ๑๙ กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม “กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า การประกอบกิจการที่มี ผลกระทบต่อคุณภาพของสิ่งแวดล้อมเพื่อหา รายได้เป็นธุรกิจ เช่น สนามกอล์ฟ เป็นต้น			
๑๙.๐๑	สนามกอล์ฟ	๕๐		
๑๙.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
17.02	Bathing, sauna and massage facility	30	Per time	1,000
17.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	30		
	Part 18 Gambling Business “Gambling Business” means a business in arranging for gambling or prospecting in any manner for money, prize or other benefits.			
18.01	Horse racing track	30		
18.02	Lottery	30		
18.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	30		
	Part 19 Environmental Impact Business “Environmental Impact Business” means an operation of a business that affects the existing environmental equilibrium for commercial purposes such as golf course, etc.			
19.01	Golf course	50		
19.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	30		

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	ตอนที่ ๒๐			
	กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ			
	“กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ” หมายความว่า การประกอบกิจการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป โดยได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐให้ดำเนินกิจการได้			
๒๐.๐๑	กิจการโทรคมนาคม	๓๐		
๒๐.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	ตอนที่ ๒๑			
	บริการอื่น ๆ			
๒๑.๙๐	บริการอื่น ๆ นอกจากตอนที่ ๑๗ ถึงตอนที่ ๒๐ ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา	๓๐		

Categories	List of Particulars	Excise Rates		
		Percentage Per Value	Per Volume	
			Unit	Per Unit -Baht
	Part 20			
	Business under Permission or Concession of the State			
	“Business under Permission or Concession from the State” means a business that provides service to the public under permission or concession from the State.			
20.01	Telecommunication business	30		
20.90	Others as prescribed by the Ministerial Regulation	30		
	Part 21			
	Other Services			
21.90	Other services excluding Part 17 to Part 20 as prescribed by the Royal Decree.	30		

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา ใช้บังคับมาเป็น ระยะเวลาอันยาวนานแล้ว บทบัญญัติในบางส่วนจึงไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ การกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตไว้ในกฎหมายหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวก ในการใช้ทั้งแก่ประชาชนผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายและส่วนราชการผู้ปฏิบัติงาน สมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยภาษีสรรพสามิตทั้งระบบเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

Remarks: - The reasons for the promulgation of this Act are as follows: whereas the laws on excise, the laws on excise tariff, the laws on liquor, the laws on tobacco, the laws on playing card, the laws on excise allocation, and the law on liquor tax allocation have been in force for a long period of time, many provisions are incompatible with current economic and social conditions. In addition, the separation thereof in many legislations cause inconvenience both for the people to act in compliance therewith and for the enforcement of the related government agencies. It is thus necessary to amend the laws on excise as a whole so as to enhance the efficiency of law enforcement. It is therefore necessary to enact this Act.